

ISSN 1334-4498

Sluga Božji

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE
SLUGE BOŽJEGA

God. XXXVI. (2007.), br. 2(140)
Cijena 10 kuna

Uz Antićeve 07 (4)

**Za vaše ljetne
odmore (5)**

Pismo iz Rima (7)

**Obilježje Antićeve
karizme (11)**

Baška Voda (13)

**Susreti i
svjedočanstva (20)**

POHVALE SV. FRANJE SVIH STVORENJA

1. Svevišnji, svemožni,
Gospodine dobri,
tvoja je hvala i slava i čast
i blagoslov svaki.
Tebi to jedinom pripada,
dok čovjek nijedan
dostojan nije ni
da ti sveto spomene ime.

2. Hvaljen budi, Gospodine moj,
sa svim stvorenjima svojim,
napose s bratom,
gospodinom suncem;
od njega nam dolazi dan
i svojim nas zrakama grijе.
Ono je lijepo
i sjajne je svjetlosti puno,
slika je, Svevišnji,
tvoga božanskoga sjaja.

3. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem mjesecu
i sestrama zvjezdama.
Njih si sjajne i drage i lijepе
po nebu prosuo svome.

4. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našemu vjetru,
po zraku, oblaku,
po jasnoj vedrini
i po svakom vremenu tvojem,
kojim uzdržavaš stvorove svoje.

5. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestrici vodi;
ona je korisna,
ponizna, draga i čista.

6. Hvaljen budi,
Gospodine moj,
po bratu našemu ognju,
kojim nam tamnu
rasvjetljuješ noć.
On je lijep i ugodan,
silan i jak.

7. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri i majci nam zemlji.
Ona nas hrani
i nosi, slatke nam plodove,
cvijeće šareno i bilje donosi.

8. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po onima koji
oprаštaju iz ljubavi tvoje
i podnose rado bijede života.
Blaženi koji sve podnose
s mirom,
Jer ćeš ih vječnom
okruniti krunom.

9. Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik
umači neće:
jao onima koji
u smrtnom umiru grijehu;
a blaženi koje ti nađeš
po volji presvetoj svojoj,
jer druga im smrt nauditi neće.

10. Hvalite i blagoslivljajte
Gospodina moga,
zahvalujte njemu,
služite mu u poniznosti velikoj.

Sv. Franjo Asiški, Poverello – Siromašak, osnivač triju franjevačkih redova Crkve je kao nitko uzljubio sva Božja stvorenja a cijelim životom, bićem i svetim ranama Isusa Krista

Naslovna stranica: ak. kipar Petar Barišić, O. A. Antić, skulptura u bronzi, Veliko Brdo 2005.

Pohvale sv. Franje svih stvorenja	2
Uvodna riječ	3
Uz Antićevo '07.	
Proslavljeni Antićevo '07	4
Antićevo '07 i u Makarskoj	6
Pismo Generalnog postulatora	7
Iz duhovne škole oca fra Ante	
Marija - ideal učiteljice - nastavnice	8
Fra Ante i godišnji odmori	9
Isus hrana naših duša	10
Pišu o fra Anti	
Euharistijski lik fra Ante Antića (2)	11
Magistar - to je njegovo ime (2)	12
Sluga Božji Ante Antić - "hodao pred Gospodinom" (2)	13
Obilježje Antićeve karizme i njegovo shvaćanje kršćanstva (2)	14
Jedna kap	15
Antićevi dani	
Baška Voda i Promajna za simbole	16
Za Omišane pre malo sličica i knjiga	18
Sluga Božji kod bogoslova u Splitu	19
Susreti i svjedočanstva	
Moji susreti s fra Antonom (1)	20
Iz bilježnice Nevenke Juračić	22
Uz 90. obljetnicu svećeništva o. Antića (2)	23
Naši pokojnici	
Frane Franić, metropolita	24
Matija - Matilda Sulić	25
Uz 800. obljetnicu sv. Elizabete	27
Daleko od svega - na moru se odmoriti	28
Šibenčani na grobu Sluge Božjega	28
Milosti i uslišanja	28
Iz Vicepostulature	30
Mons. Josip Mrzljak, novi varaždinski biskup	31
Štovatelj Sluge Božjega - novi doktor Biblije	31

God. XXXVIII. (2007.) Broj 2 (140)

Za sve što se u ovom glasilištu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sveta Crkva.

Izdavač lista: Provincijalat Provincije Presvetog Otkupitelja

Trg Gaje Bulata 3 - 21000 Split

Osnivač lista: Franjevački samostan, Vrbanjčeva 35 - 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik: Fra Vladimir Tadić

Telefon: (01) 46 60 031, tel./fax: (01) 4649793

Broj računa: 2390001-1100028072 (Hrvatska poštanska banka)

Adresa uredništva: Vicepostulatura, Vrbanjčeva 35, 10000 Zagreb

Lektor: Prof. Domagoj Grečić

Grafički i likovno uredio: Marijan Osman

Cijena ovom broju 10 kuna, Godišnja pretplata: za Hrvatsku 40 kuna, za Europu 10 eura.

Za prekomorske zemlje 15 USD

Tisk: DENONA Zagreb

ISSN 1384-4498

Ljubljeni čitatelji!

Najprije vam zahvaljujemo na dobrom prihvatu prošloga broja DOA u novom formatu i ruhu. Vaše cijenjene dopise i čestitke nismo u stanju objaviti, ali smo i mi s vama radosni kad ste vi zadovoljni. Stoga ćemo nastojati slijediti vaše prijedloge i savjete glede sadržaja DOA, tj. da se svijetli lik i uzor Sluge Božjega svakom čitatelju kao i štovatelju njegovih velikih kreposti što više približi, postane jasniji i realniji, kako bi ga mogao svatko naslijedovati po njegovu evanđeoskom životu i djelovanju u kršćanskoj ljubavi.

Na početku godišnjih odmora - za toplo sunce i rasvježavajuće more i ugodne gorske i poljske krajolike - nudimo vam članke o proslavljenom "Antićevu 2007." i pismo generalnog postulatora, fra Luke M. De Rosa, iz Rima koji nam piše o stanju kauze sluge Božjega oca Antića na Svetoj Kongregaciji u Rimu, a uz to i za što ljepše i bogatije ljetne odmore vas i vaše djece i mlađih čitatelje rubriku "Iz duhovne škole oca fra Ante".

Preporučamo vam i veoma vrijedne i osuđežavajuće članke cijenjenih štovatelja Sluge Božjega (dr. A. Sekulić, dr. fra B. Duda i blagopokojni: fra I. Baković i dr. Ž. Mardešić), dok vam uvodimo i novu rubriku "Sjećanja i susreti s ocem Antićem" njegovih pokornika (penitenata) koji su se kod oca Antića isповijedali, s njime razgovarali i svoje osjećaje i dojmove bilježili (metropolit i nadbiskup dr. Frane Franić i jedna štovateljica, gđa Nevenka Juračić).

Za sve čitatelje, doista, bogat broj. Sav okrenut prema Sluzbi Božjemu, čiji je lik na Svetoj Kongregaciji za proglašenje svetih u Rimu sve bliže cilju. Neka bude tako!

Od sreća svima želi prave i sretne godišnje odmore i sve iskreno pozdravlja

Urednik

PROSLAVLJENO "ANTIĆEVO 2007"

42. obljetnica smrti o. Antića i mnoštvo štovatelja

Ovogodišnje "Antićevo '07." (od 1. do 4. ožujka) u crkvi i svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a i u nekim – doznaje se – župama diljem Hrvatske, proslavljeno je kao i prošlih godina u ozračju tradicionalnog, duhovnog i svetoga: najprije kod groba i ispred groba Sluge Božjega koji se sve više časti i štuje i gdje se svakodnevno kroz cije-

kapeli Majke Božje Lurdske, a on je svakoga bez razlike s najvećom ljubavlju duhovnoga oca: primao, pozdravlja, krijeplio, podizao i poticao na dostojan život kršćanina; davao je svima u Duhu Svetom savjete i blagoslovilao – siromahe pomagao i bolesne liječio za sretan život i brak – obitelj ili ih učvršćivao za uzvišeniji poziv u duhovnom ži-

vatu Crkve. Doista, slično ili identično za "Antićevo" se i ove godine kod mnogih očitovalo i događalo, koji su ga s vjerom i na koljenima molili kod njegova groba.

Iako je ovogodišnje "Antićevo '07." palo prema liturgijskom kalendaru na drugu korizmenu nedjelju, ipak je mnogim i tisućama štovatelja "Antićevo" bilo – u punom smislu – na antićevski način, baš onako kada je fra Ante bio na zemlji sa svojim penitentima i pokornicima na onaj spektakularni, duhovni, korizmeni, obraćenički, rasvijetljeni i obogaćeni način: brojno ispovijedanje štovatelja u svetištu, sobici, kapeli, a nekih i pod vedrim nebom. Zatim u trodnevničkoj po-klon Presvetom, petkom pobožnosti križnoga puta a posebno slavljen euharistije, sv. mise, kada su u trodnevničkoj naizmjenično korizmene pjesme pjevali zborovi župe Majke Božje Lurdske: zbor starijih gospoda među kojima ima još nekih koji su u vrijeme mladosti susretali Slugu Božjeg, zbor mlađih koji su s posebnim ponosom uzeli ime "Dobri otac Antić", a predvodi ih gđa Marija Rogošić, i dječji zbor – najmlađih – koje uvježbava veoma nadarena č. s. Željka Čeko. Dok je na samoj "Antićevo" pod ravnanjem gđe Martine Si-

lu godinu nađe njegovih štovatelja na koljenima i sa svojim molitvama i zavjetima, a potom ostaju i slavitelji svete euharistije ili pokornici sakramenta oproštenja grijeha po sv. ispovijedi.'

U takvoj duhovnoj aktivnosti bila je i ovogodišnja 42. obljetnica svete smrti, tj. fra Antin rođendan za nebo, gdje su se s njime uz njegov sveti grob na koljenima i s molitvama i vapajima susretali mnogi njegovi štovatelji, ne samo iz Zagreba i Hrvatskog zagorja nego i iz udaljenijih dijelova Hrvatske. Susretali su se s njime upravo onako kako su također činili brojni fra Antići štovatelji i duhovna djeca za njegova života: dolazili su mu sa svojim potrebama, molbama, nemirima i nalazili ga ili u ispovjedaonici svetišta ili u sobi ili u

Mp. o. provincijal fra Željko Tolić (lijevo gore) na "Antićevo" kadi grob sluge Božjega oca Antića (iskazuje štovanje groba) prije molitve za proglašenje blaženim; (slika dolje): s mnoštvom štovatelja (mladih i starih) na trodnevničkoj sudjelovahu i ozdravljenici, u vjeri zahvalni zagovoru Sluge Božjega

Na slici (gore) mons. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup, na vigiliju "Antićeva" predvodio euharistiju, na slici (u sredini) predvodi molitvu pred grobom za beatifikaciju i (dolje) brojni vjernici u molitvi ispred groba Sluge Božjega

lič Gočeta pjevaо već veoma poznati mješoviti župni zbor Majke Božje Lurdske, koji željno očekuje konačni ishod i završetak kauze sluge Božjega oca Antića na Svetoj Kongregaciji za proglašenje svetih u Rimu i Antićeve proglašenje blaženim, pa svetim, tj. njegovu beatifikaciju i kanonizaciju.

A u tom smislu iščekivanja beatifikacije kao duhovnog ozračja ovogodišnjeg "Antićeva '07." čulo se i kod veoma dobrih i pripremljenih misnih predvoditelja i propovjednika s različitim temama: fra Vladimir Tadić (vicepostulator) "Sluga Božji i korizmeno obraćenje", fra Ivan Nimac (biskupski vikar Vojne biskupije) "Svećeničko poslanje fra Ante Antića", mons. dr. Mile Bogović (biskup gospičko-senjski) "Svećenička revnost kod Sluge Božjega za evanđeosku obnovu redovničkog-svećeničkog i laičkog života Crkve" i dr. fra Željko Tolić (provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja) "Sveta smrt sluge Božjega fra Ante i skoro uzdignuće na oltar". Između ostaloga o. vicepostulator je iznio i najnovije vjerojatno čudesno ozdravljenje po zagovoru Sluge Božjega, i to veoma teškog bolesnika kome medicina nije mogla ni najmanje pomoći, a isti ozdravljenik po zagovoru oca Antića pretva-

ra cijelo prizemlje svoje obiteljske kuće u duhovni prostor (kapelu) na čast svoga nebeskog zagovornika.

Na kraju, dok su se za proslavljenje "Antićeva" po brđnom mnoštvu štovatelja Sluge Božjega povećao broj štovatelja u trodnevniči, a osobito na spomendan sv. smrти, treba istaći da se je vicepostulator zahvaljivao predvoditeljima, zborovima a posebno štovateljima i svećenicima kod sv. misa i u isповjetaonicama, te da dobri i vjerni Sluga Božji

postaje za sve svoje štovatelje sve veće nadahnute u vjerskom i kršćanskom pozivu – životu. Dobri otac Antić se u Crkvi i svjetu sve više prihvata od sve brojnijih svojih štovatelja koji osjećaju njegov moći i čudesni zagovor na nebu, koji veoma brzo i često Antić šalje s neba kao odgovor svima koji mu se s vjerom i životom molitvom utječu. Može se slobodno istaći da Sluga Božji uslišanim nebeskim

zagovorom čisto zadire u ovozemne naše ljudske, obiteljske, mladenačke oluje, potrebe i stvari kad god mu se s vjerom, ljubavlju i nadom utječemo.

Najkraće rečeno, ovogodišnje slavlje "Antićeva" bilo je živa i vjerska pobožnost prema Sluzi Božjem, a to pred Crkvom dovodi završetku treće faze (posljednje) na Svetoj Kongregaciji u Rimu kao i do nekih već organiziranih i skupnih hodočašća na već slavni grob Sluge Božjega. I što god poneki malovjerni i neaktivni kršćani mislili i vjerovali, a nikakvi su štovatelji Sluge Božjega, te u sebi bili i pesimisti u svojoj vjeri, naš sluga Božji fra Ante Antić postaje u pravom smislu riječi – prava i snažna duhovna i svetačka pojava koja u živoj vjeri pokreće mnoštvo svojih štovatelja – i ne samo katolika – prema Kristu kao i pravom obraćenju vjerskoga života u Crkvi.

Antić je, kako reče veoma ugledni veledostojnik naše Crkve, novi i svijetli znak Crkvi i kršćanskoj obnovi koji po primjeru svetosti svoga života i po svojim nebeskim zagovorima bezbrojnim štovateljima ostavlja živi trag vjere i radosti kršćanskog života, a posebno djeluje i na suvremena (unutarcrkvena) pitanja i tjeskobe današnje Crkve.

U tom smislu Crkva s pravom traži od svih štovatelja Sluge Božjega i još žarče molitve za Antićevu beatifikaciju – kanonizaciju – čulo se u prigodi proslavljenoga i nezaboravnoga "Antićeva '07."

A.V.T.

ANTIĆEVO '07. I U MAKARSKOJ

"Veliki broj Božjeg naroda Makarske i Makarskog primorja"

Kako donosi VJESNIK Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja (sjedište u Splitu), br. 1 i 2 - 2007., 34.-35. str., ovogodišnje Antićeve u povodu 42. obljetnice blažene smrti Sluge Božjega održano je svečano i u franjevačkoj crkvi u Makarskoj, i to - kako piše FMČ (fra Mile Čirko) - s oživljenim sjećanjem da "iz godine u godinu godišnjice blažene smrti dobrog oca fra Ante Antića postaju sve privlačnije i znakovitije za njegove štovatelje u Makarskoj i Primorju" - izjavljuje mo. Čirko.

Da se je, kojom srećom u punom smislu riječi, "Antićeve" komemoriralo u Makarskoj od otvaranja kauze (1984.), gdje je Sluga Božji proživio i djelovao najduži tijek svojih evanđeoskih herojskih kreposti i bio produžena Božja ruka svetosti svojim klericima, kolegama, profesorima, penitentima, prosvjetnim djelatnicima i svim vjernicima u Makarskom primorju, danas bi Makarska i Makarsko primorje bili u srcima svojih građana i brojnih turista - ono što su postali Asiz, Padova, Lisieux, da Pietrelcina - San Giovanni Rotondo i tolika druga mesta, gradovi i pokrajine Europe (po svojim velikim svecima: sv. Franjo, sv. Ante i sv. Leopold Mandić, sv. Terezija od Djeteta Isusa - svetica ruža, sv. Padre Pio, obilježen sv. ranama i drugi) koji su postali najatraktivnija mjesta svjetskoga sakralnog, duhovno kreativnog i općekulturnog i pravoga duhovnog turizma.

No, zar Makarska i Primorje, koji po Božjoj prirodi sunca, mora i Biokovlja trajno pjeva i kliče svome Stvoritelju, nisu sve do ovogodišnjeg "Antićeva" imali mudrosti i smisla da upoznaju svetost Sluge Božjega, da uzlju-

be, zavole, prihvate i nasljeđuju, a upravo dobri otac fra Ante Antić pripada gore spomenutim svecima Crkve i svijeta po dinamičnoj svojoj svetosti o komu će - nadamo se i doznajemo uskoro po Božjoj providnosti - Sveta Kongregacija za proglašenje svetih u Rimu kazati svoju posljednju riječ. Doista, za naš ovakav hrvatski indiferentni i bezvoljni odnos prema našim

Fra Ante je nakon 33 godine boravka u Makarskoj premješten u Zagreb 1946. (samostan Majke Božje Lurdske).

svecima vrijedi što je već davno kazao naš veliki i poznati teolog: "Mi Hrvati ne znamo poput Talijana, Francuza i drugih naroda 'činiti' svece!" (fra Bonaventura Duda).

I dok Vicepostulatura najljepše zahvaljuje samostanskoj braći u Makarskoj na ovogodišnjem uspješnom "Antićevu": prof. fra Miljenku Odrljinu (o. gvardijan), prof. fra Marku Babiću (oba prof. na teološkom fakultetu u Splitu) i o. fra Mili Čirku (ravnatelju triju crkvenih zborova u samostanu i Promajni), a osobito brojnim štovateljima sluge Božjega oca Antića u Makarskoj i Makarskom primorju, koji još uvijek nose u

srcu i duši veliko poštovanje i zahvalnost prema svetosti života oca fra Ante, dotele Vicepostulatura moli Makarane u Primorju (na župama i uz samostane) da što iskrenije i autentičnije upoznaju velike herojske i evanđeoske kreposti Antićeva života, ljubavi i nade.

Zaista bi se trebali današnji suvremeni katolici Makarske i Primorja - u znak zahvalnosti - za svoju svetu vjeru i kršćanski život sjetiti poznatih riječi svoga dugogodišnjeg župnika, a poslije splitsko-makarskog nadbiskupa, mons. Ante Jurića (danas u miru), koji je na jednom simpoziju u Zagrebu o Sluzi Božjem doslovno kao nadbiskup kazao i posvjedočio: "Bio sam dugogodišnji župnik Makarske i često sam zalazio u franjevački samostan, pa mogu reći ovu istinu da dobro poznam istinske i prave duhovne i vjerničke duše koje su uz sve progonstvo poslije Drugoga svjetskog rata sačuvale vjeru u Boga i ljubav prema Crkvi, a to je onaj veliki plod svetosti i rada sluge Božjeg fra Ante. Doista, njegov duh velikih i evanđeoskih kreposti još uvijek obavlja samostan i cijelo Podbiokovlje."

Takav Sluga Božji, o kome Crkva na Svetoj Kongregaciji za proglašenje svetih u Rimu radi na završetku treće faze (posljednje) kanonskog procesa za Antićeve proglašenje blaženim i svetim, zacijelo se treba više i što bolje upoznati i zavoljeti po njegovu dinamičnom i neumornom putu k vrhuncima kreposti i svetosti života, koji je dobri i vjerni fra Ante do vrhunca svoje mistike već zaživio u Makarskoj i dovršio u Zagrebu.

V.A.

FRA ANTINA ORIGINALNOST *

(Dobrom ocu Antiću)

Originalnost tvojih svetih djela
privlači nas još mnogo i više
da upijemo nešto i sveto
od tvoje neprolazne ljepote.

Bistroća tvojih kreposti
uzdiže nam pameti i duše,
iznad svih krhotina svijeta
za bistre nebeske visine.

Tvoja evanđeoska duša i širina
vabi nas, Ante, u mirisu mira,
bezbrojnim nepoznat i tajanstven,
budeći kod srca traženje vrlina.

Bolnost, pa odmah život visina
zovu nas i stalno potiču:
Ne sustati u pogubnom vihoru svijeta,
već hrabro broditi do zadnjega cilja!

Vjerni štovatelj

* Pod ovu pjesmu nepotpisani "pjesnik" je dodao: "Sluga Božji znao je i zna danas sve patnje koje još čekaju hrvatski narod do pune slobode i mira. Njegovo proročanstvo mnogo mi je pomoglo da ostanem uspravan u teškim i ratnim godinama. Vjerujem da je on naš stalni i moćni zagovornik kod nebeskog Oca, kad mu se s vjerom molimo i utječemo."

Rim, 27. travnja 2007. †

Poštovani i dragi o. vicepostulatore!

Dok uzvraćam Vašoj osobi i svim štovateljima sluge Božjega o. Ante Antića s dobrim željama za preostale dane uskrsne pedesetnice (*laetisum spatium!*), radostan sam što Vas mogu obavijestiti o stanju Antićeve kauze:

1. Kao što Vam je već poznato, 22. ožujka, predana su na Protokolu Kongregacije za kauze svetih "Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis" (2 volumena) o. Antića. Sada se očekuje na red kada će ona moći biti ispitania od teologa konzultora, a zatim od otaca kardinala i biskupa, prije nego što Sveti Otac odredi da se proglaši Dekret o krepotima. Ali da bismo stigli do ovog trenutka, treba još nekoliko godina.

2. U međuvremenu se radi na pripravi Pozicije o čudu.

3. Otvoren je "Transunto" od 7. travnja 2000. i primivši javnu kopiju, potudio sam

PISMO GENERALNOG PO- STULATORA IZ RIMA

se zatražiti Dekret o pravnoj valjanosti istraživanja provedenog u Zagrebu o mogućem čudesnom ozdravljenju. Dekret je objavljen 19. siječnja 2007. (Br. Prot. 1462-6/06). Šaljem Vam kopiju.

4. U ovom trenutku pripravne su (na 160 stranica) tiskane ulomke koje sadrže "Kronološke činjenice" i "Sumarij", koji su prikazani na potrebnu "kontrolu" (u kuralnom izričaju "revisa") u uredu podtajnika. Čim dobijemo odobrenje, tiskat ćemo cijeli spezak, koji će poslije biti predan dvojici liječnika-konzultora, "po službenoj dužnosti", za prvi ispit rečenog ozdravljenja.. Potom će uslijediti liječnička analiza, zatim kongres sedam teologa-konzultora, redovito sjedanje kardinala, ali prije toga treba biti proučena Positio super virtutibus i proglašen dekret o herojskim krepotima o. Ante Antića.

5. Jamčeći Vam svoje nastojanje oko napretka kauze, molim Vas da pratite njezin tijek s molitvama i prikladnim nastojanjima (kao što ste poduzeli onu o tiskanju nove sličice Sluge Božjega) šireći poznavanje, poruku i aktualnost našega brata apostola milosrđa.

U nadi da će Vam se sve ovo svidjeti, prilažem kopiju ekonomskog stanja kauze, koja je u deficitu od 6.588,53 eura.

Još uvijek zahvalan za Vaše drago sjećanje, pozdravljam Vas i štovatelje od svega srca. Vaš odani u Gospodinu

**Fr. Luca M. De Rosa
Generalni postulator**

MARIJA - IDEAL UČITELJICE - NASTAVNICE...

... duhovni poticaji prosvjetnim djelatnicima

Dobri i vjerni Sluga Božji bio je duhovni vođa brojnim pedagoškim djelatnicima (učitelji, nastavnici i profesori) u duhovnome životu. Fra Ante im u svom pismu piše i poučava ih srcem i mislima Majke Božje, tj. ljubavlju i mudrošću Blažene Djevice Marije, što je gotovo začuđujuća rijekost u pismima i velikih svetaca. Upoznajmo to!

"Vidim pred sobom Tebe, dobra i brižna učiteljice, umornu nakon završena dnevnoga posla. Glas zvona (na podne) podigao Te da pozdraviš Gospu, Mariju. Na časak si zadržala svoje oči na mojoj slici: 'Majčice, kako bi Ti provela ovaj dan s mojom djecom - učenicima? A kakva bi čuvstva ovoga časa, nakon odgovornog i umornoga rada s ovakvim mojim učenicima, bila u Tvome srcu? Evo, ja sam umorna, shrvana, osamljena i nešvaćena.

- Ja sam bila sama od ljudi, ali ne od Boga. Ja bih sada uzdizala Bogu moje srce i zahvaljivala Mu, što mi je dao milost da sam opet jedan dan žrtvovala za one kojima je On kao otkupitelj iskazivao posebnu nježnost, ljubav i pažnju na zemlji i često pozivao: 'Pustite malene k meni...'

- Zar te boli, što si sama s onima čije je kraljevstvo nebesko? Što se snizuješ za njih i zaboravljaš vlastite potrebe da njih podigneš do Gospodina, da baciš svjetlo vjere i znanja u njihova mala nestrašna i nevina srca. Kad osjetiš pustoš u svome srcu, prikaži ga Gospodinu za one koje ljubiš, za svoju dječicu - sve svoje đake. I budi im maj-

ka, kao što sam ja bila Majka svome Sinu. Nisam zato tražila priznanja pred ljudima za svoju žrtvu, brigu, bol i - sreću. Meni je darovao Bog tu radost da Mu pomažem spašavati duše u tišini i zaboravu. Ljubeći svoje Dje-

da će me zvati blaženom!..." (Lk 1,46-48).

Svi će Te zvati blaženom, cijenjena i uzvišena učiteljice, oni kojima sačuvaš dušu bijelu i čistu, svi oni kojima si neseobično i samoprijegorno darivala svoju ljubav, poziv i znanje, svi oni koje si izvela na putove Gospodnje. Tvoj narod, koji je kravovo potreban Tvoje pomoći čista, poletna i katolička učiteljice, zvat će Te blaženom i ovdje na zemlji i gore na nebu. Potamnit ćeš sjajem svojim sve one koji su živjeli samo za svoju pohlepu i sebičnost, one koji nisu imali smisla da žrtvuju sebe za dobro svojega naroda.

Neka Te krijepi - kliče Tvoja nebeska Majka - moj život i moja ljubav. Ja bdijem uz Tebe i pratim Te na svakom koraku tvoga života - puta. Tvoja briga, u odgoju učenika, i moja je briga. I ja ću ti uvijek pomoći gdje Ti bude trebalo.

Budi jaka i slijedi Mene u tijoj, nepoznatoj nazaretskoj tišini."

Otac fra Ante je svoje pismo završio: Šaljem Vam razmatranje - makar skraćeno - za svetkovinu Neoskrnjene Bezgrešne Majke. Njoj Vas i sve Vaše učenike preporuča u molitvama i blagoslovljiva.

AP III/6

Fra Ante Antic

*"Od koljena do koljena dobrota je Njegova nad onima
što se Njega boje" (Marijin hvalospjev, Lk 1, 50).*

te, da - trpim. Eto i Tvoja je zadaća i radost ista: da učeći i odgajajući malene pomažeš spašavati duše svome Otkupitelju u tišini i zaboravu da ljubeći svoju djecu - učenike - trpiš.

I onda će se iz Tvojih srca kao što bijaše i kod moga izvinuti pjesma udivljenja i zahvalnosti: 'Veliča duša moja Gospodina i raduje se duh moj u Bogu, Spas mojem. Jer, gle, pogleda na poniznost službenice svoje i odsa-

FRA ANTE I GODIŠNJI ODMORI

Vrijedno za djecu, prosvjetne djelatnike i roditelje

Vrijedno je uočiti i zapaziti kako postoji u Antićevim pismima mjesto gdje za djecu i mlade Sluga Božji upotrebljava brojne primjere kako bi ih što zornije upozorio i poučio. A vrijedno je pažnje da današnji roditelji i odgojitelji (učitelji, nastavnici) stave u srce i dušu fra Antinu želju, pouku i poruku za prave odmore djece i mlađih.

Draga djeco – mlađi!

Evo pišem za sve vas napokon iza dugoga truda i lijepih dana za kojima vaša mlada duša čezne i kojima se vi toliko veselite. To su dani vaših odmora – praznici u kojima ćete vi malko napustiti školu da obnovite svoje mladenačke sile i da se odmorite od truda koji ste tijekom godine uložili oko nauka. Vi im se veselite! Ta, kako im se i ne biste veselili?

I ja se s vama veselim vašim praznicima! Vi ćete se u njima odmoriti od starih vaših napora i zacrpst ćete nove snage s kojom ćete iduće školske godine opet prionuti uz svoju školu – u viši razred!

Idite, draga djeco, pa se odmorite, ali ne zaboravite sve ono što ste kroz ovu godinu primili u školi. Sjetite se onih ugodnih i krasnih časova vaše škole i neka vam to sjećanje zasladi trud koji ste možda koji put i teže osjetili. Pa kao što ste bili dobri u školi, tako budite dobri i

preko praznika i još bolji. Odmarajući svoje tijelo obnovite i svoje duševne sile. Budite djeca koja znadu zašto su na svijetu.

Čujte kakvi morate biti. U nekom odgojnogm zavodu časnih sestara mala Anka u svojim listovima što ih je pisala majci uvijek ju je molila da joj pošalje jedno ogledalo. Majka napokon odluči da joj pošalje ne jedno nego tri, i ovako joj napisala: *Draga Ančice, videći gdje toliko čezneš za ogledalom, da te još više razveselim mislim ti poslati tri ogledala: u prvom ćeš vidjeti što si sada, u drugom ćeš vidjeti ono što ćeš biti, a u trećemu vidjet ćeš ono kakova moraš biti.* Anka je sada vrlo nestrpljivo čekala paket. Kad je poštrom prispio, žurno ga je otvorila. U njemu je našla tri manja zamotka mamića. U prvom je bilo zamotano ogledalo. Ogledavši se u njemu Anka vidi ono što jest. U drugome se nalazila fotografija mrtvačke glave. Vidjevši Anka shvatila je ono što će i kakva će

biti kada umre. U trećem zamotku nađe lijepu sliku Bezgrješne Djevice Marije. Anka ugledavši je dobro je razumjela kakova u životu mora biti, to jest da mora postati prema želji majčinoj slična Presvetoj Djevici Mariji.

I vi se preko praznika sjetite što ste sada: djeca Božja, djeca svete Crkve i djeca svojih dobroih roditelja. Pa kao djeca Božja budite u svemu Njegovi: sveti, čisti, radosni... Kao djeca svete Crkve budite joj uvijek odani: slušajte je, vršite njezine zapovijedi, idite u crkvu, slušajte svake nedjelje i sveca sv. misu. Kao djeca svojih roditelja budite i njima u svemu poslušni i častite ih. Oni vas ljube, ljubite i vijnjih.

Sjetite se što ćete biti iza smrti: ako dobri budete, bit ćete sretni; ako li zločesti, bit ćete nesretni. A da zauvijek budete sretni, ugledajte se u Mariju svoju Nebeskiju Majku, pa kao što je ona bila sva sveta, sva čista i sva lijepa, tako i vi budite. A takovi ćete biti ako se neprestano budete molili kao što se je i Marija neprestano molila. I na vašim praznicima – jutrom, na

Svjesni i pravi roditelji za dobre i korisne ljetne odmore (na moru ili na planinama) svoju djecu učlanjuju u razna udruženja "skauta" gdje mlađi odgojitelji uz duhovnike omogućuju djeci i mlađima zdrave fizičke, duhovne i kreativne odmore koje je u svoje vrijeme tražio i o. Antić

podne i navečer pozdravite Gospu.

Neki mladi francuski oficir bi zarobljen u ratu s Arapima. Na pazaru ga kupi neki beduin – musliman. Ovaj se mladi oficir nije nikada molio. Beduin vidi je ga da se nikada ne moli, svaki bi ga dan pozdravio s ovim riječima: "Dobar dan, kršćansko pseto!" Jednoga dana ponosito oficiru dodijao takav pozdrav oholog beduina, pa će mu: "Zašto me zoveš kršćansko pseto? Premda sam ja tvoj rob, ipak sam čovjek kao i ti, pače i veći sam od tebe!" "Ti čovjek?" Odgovori mu hladno Turčin. "Ti si pseto! Ima šest mjeseci da si u mome ropstvu, ali te nisam nikada vidio da se Bogu moliš i još se ljutiš kad ti rečem da si kršćansko pseto." Molite se, draga djeco, i to uvijek: osobito ujutro kad se dižete i uvečer kada idete na počinak. Molite se da i vama netko ne može reći da ste kršćanska pseta.

Idite, djeco, odmorite se ali se uvijek pokažite da ste svuda djeca Božja. Rimski je car Tito imao jednoga jelena. Na rogove mu je dao napisati: "Ne diraj u mene jer pripadam svom caru." I jelen je svukuda slobodno hodao i nitko u njega nije smio krenuti jer je pripadao caru. Zapišite i vi u vaše srce: ja sam Božji, ne diraj u mene i nitko u vas neće smjeti krenuti, jer kad je Bog s vama – tko će protiv vama?

Istina, dragi će vas Bog čuvati, ali najprije treba da se vi sami čuvate i da bježite od grijeha. Posebno se udaljite i bježite od zlih i loših drugova. Dosada ste bili redovno u školi i to vas je čuvalo da ne hodate sa svakim, ali ćete možda na godišnjem odmoru biti izvragnuti velikoj pogibli jer vas nema tko paziti i poticati na dobro. Zato idite i družite se s dobrim kolegama i bit ćete dobri, jer samo Sveti

pismo kaže: Sa svetim čovjekom bit ćeš i ti svet, a sa opakim bit ćeš i ti zao – opak. A narodna poslovica kaže: "Kaži mi s kim ideš i kazat ću ti kakav si." Zato

Dobri Sluga Božji pisao je tisuće tisuća svojih duhovnih pisama (svećenicima, redovnicama, laicima, nastavnicima, bolesnicima, studentima, roditeljima, djeci, mlađima) odgajajući ih za ljepotu i radost života po evanđelju

tražite uvijek dobre drugove, a od opakih i zlih bježite – uklonite ih se.

I tako će vam ljetni odmor biti od velike koristi i radosti. I ja ću se na tu nakanu moliti za vas Isusu, Mariji, vašem anđelu čuvaru, te vas sve blagoslivljam!

AP III/6 *Fra Ante Antic'*

Isus hrana naših duša

Na godišnjim odmorima – ma gdje nam bili – istinski kršćani ne zaboravljaju euharistiju, sv. misu. Što nam ona po mislima sluge Božjega fra Ante znači? Citajte!

Mi smo zapanjeni i iznenađeni, začuden i kao da se više ne poznajemo pred stvarnim neshvatljivim i čudesnim misterijem. Isus hrana naših duša, kao svjetlo u ovoj tami, kao snaga i utjeha i pomoć u ovoj dolini suza, kao naš obri Učitelj i Pastir, koji čuva, vodi i pase sve svoje vlastitim Tijelom i Krvi.

Kako bismo morali Njega upoznati, ljubiti i naslijedovati! On bi morao biti naše sve! Mi bismo morali neprestano proziti Njegovu ljubav i njome zapaljivati svoje bližnje.

Pustite sve, okrenite se k Presvetoj Euharistiji, da Vas ona rasvjetljuje, uči, vodi, uzdiže nad samoga sebe i u tom svetom jedinstvu da ne živite više sebi nego Bogu. Iz punine Božje da crpite sve ono što Vam je potrebno, da bude te svjetiljka koja svakome svijetli i da Vam ispravni put pokazuje.

(AP, II/24)

Fra Ante Antic'

EUHARISTIJSKI LIK FRA ANTE ANTIĆA (2)

Osvrt cijenjenog autora na Antićevu ljubav prema Euharistiji nije rijetkost kod svih koji su upoznali život Sluge Božjega. Na-protiv, Antić je bio sav euharistijski cijelim svojim životom i bi-ćem.

(nastavak iz prošlog broja)

"Htio bih živjeti u neprestanoj sabranosti pred njim, u njemu i zajedno s njime, to jest zajedno s Isusom u Bogu. (...) Ja bih htio da na sve odgovorim u Isusu, s Isusom, po Isusu u Ocu, da je sve u meni odraz milosti Duha Svetoga, života i sjedinjenja s Kristom i u Kristu..." Od sebe kao i od drugih tražio je sakramentalni život i izričito krepotan život u kojem Bog treba biti sve, u sve-mu, prvi i iznad svega, jer duša koja teži za savršenošću mora biti – euharistijska duša.

Ostat će vječna tajna što je fra Ante u svojim adoracijama, predanjima, molitvama i šutnji pred svetohraništem kazivao svome euharistijskom Gospodinu, ali je i nesebično upućivao druge, neka "kušaju kako je sladak Gospodin onima koji ga ljube".

Priprava djece za sv. pričest

U jednostavnim uputama mla-dim vjeroučiteljima razumljivo govori otac fra Ante: "Neiz-mjerno je važno da djeci (mladi-ma) pružimo temeljito i du-boko poznavanje sv. sakrame-nata, osobito sv. euharistije. Nisu li ti zar vjeronaučni sa-stanci najvećim dijelom pri-prava djece za sv. pričest? Sva-ki put podsjetimo djecu na nazočnost našega Gospodina u tabernakulu i tražimo od njih neka lijepo pokleknu. Na-učimo ih također zazive pre-svetom Sakramenu."

Ali kad je govorio mladim svećenicima, fra Ante je razvi-jao svoje misli o presv. euhari-stiji nadahnuto i iskrenim za-nosom: da je svećenički red doveo svakog svećenika k ta-janstvenom središtu, jer "bez euharistije ne bismo bili sve-

"Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, blagoslovi Boga, pa razlomi te im davaše. Uto im se otvoriše oči, te ga prepoznaše, a on im izmače s očiju" (Lk 24,30-31)

ćenici", pripominja je fra Ante. Funkcije svećeničke službe stalno upućuju i pove-zuju svakog svećenika s eu-haristijom; "naše je svećeničko ređenje bilo zora s euharistijskim sjajem potpuno ispunje-nog dana".

Dr. Ante
Sekulić

U nazivu "naš Magistar" euharistijski život

Doista, svećeniku je euharisti-ja nutarnja potreba, jer je nu-tarnjem svećeničkom životu potrebno središte, stožer – uporište. Svećenik, naime, mora prije svega spasiti svoju dušu. U pogibeljnog hrvanju sa životom i prijetnjama zla mora svećenik imati svoje uto-čište. U težnji za krepostnim životom svaki čovjek, svaki kr-ščanin i svaki svećenik ulazi u intimniji odnošaj s euharistijskim Kristom, Bogočovjekom među nama. Fra Ante uspore-đuje: "Kao što sunce daje zemljji odjeću od zelenila i cvije-ća koju joj je svojim zrakama satkalo, tako i svećenik prima od euharistijskog Sunca odje-ću kreposti." Zato u trenucima mučne svagdašnjice svima je potrebna okrepa i utjeha, mje-sto gdje se može odložiti teret, povjeriti tajna, previti rana, osušiti suza. To je euharistija. "Ona je usred pustinje kao ljudska oaza Elim, gdje se pal-me u vis dižu, a izvori žubo-re."

Euharistijski Krist pravi prijatelj koji nikoga ne napu-šta. On je jamac mira pouzdanoga; "On jedini ima dovoljno duha i srca, jedini On je do-voljno lijep i bogat, moćan i dobrostiv". Za svakoga kršća-nina, posebice za svakoga sve-ćenika život je centripetalan glede euharistije, radosno je svjetlo pred Bogom. S pravom

je, naime, zabilježeno da u euharistiji ne darivamo Bogu ono što imamo, nego ono što jesmo.

U promatranju euharistijskog lika fra Ante Antića posebice bi trebalo proučiti kako je ugodnik Božji slavio euharistijsku žrtvu, premda je euharistija prije zbivanje kojem se treba srdačno i otvoreno prepustiti, te ljubav koju treba doživjeti i njoj se predati, a i istina koju treba istraživati i proučavati.

Ipak se u ovom sažetom pristupu euharistijskom liku o. Ante Antića nameće pitanje: nije li u simpatičnom nazu "naš Magistar" više sadržan njegov euharistijski život, njegova franjevačka euharistijska duhovnost, učiteljstvo ljubavi, negoli institucionalni redovnički naziv učitelj novaka i klerika.

U žrtvi Ljubavi punina svetosti

Njegovi su ga klerici, penitenti i znanci nazivali dobrim ocem Antićem. Zaslužio je takvo ljudsko, neposredno i divno priznanje, jer je u službi euharistijskom Kristu, u zajedništvu s Njim naučio da se euharistija više časti darivanjem sebe bližnjemu, nego lijepim obredima.

Iz ljubavi i službe euharistijskom Bogočovjeku izvirala je i krijeplila se ljubav prema subratu čovjeku otkrivena u životnim, svagdašnjim prilikama i neprilikama, spletu svremenosti koju nazivamo svojim životom.

Zaista, s pravom nam se čini da je u silnoj ljubavi prema najčistijoj i najvećoj žrtvi Ljubavi sadržana punina fra Antine svetosti, tajna njegove dobrote i veličina franjevačke skromnosti i jednostavnosti.

(Kraj)

MAGISTAR – TO JE NJEGOVO IME (2)

– SUSRET U NOVICIJATU –

Fra Ivan
Baković

(nastavak iz prošlog broja)

Poslije prvog sastanka s ocem Antićem, on je nestao iz Sinja tako nečujno kao što je i došao. Ali nije više nikada nestao iz našega sjećanja. U nama je ostao duboko urezan njegov blagi, nasmijani lik. Uvijek smo kad se govorilo o njemu imali pred svojim očima sliku čovjeka vedra, raspoložena, potpuno sretna - blažena čovjeka koji znade čitati misli, ali i uvijek čovjeka, a ne utvaru.

Susret u novicijatu

Takova je u nama od tada bila slika oca Antića. Nije stoga čudo što naš drugi sastanak s njime nije bio onako znatiželjan. I to da smo ga iščekivali. Je znali smo mi mnogo bolje nego prvi put tko je taj čovjek koji sjedi na krmi lađe što klizi prema pristaništu, nečujno kao da se prikrada bojeći se da ne poremeti mir što na njemu neprestano caruje. Bilo je to na Gospinu otočiću, o kojem pjeva naš dragi pokojni profesor o. Gašpar Bujas: "Visovče na Krki zipko serafina..." To je biser među nama; Oaza mira, koji tek od vremena, do vremena, poremeti milozvučna pjesma zvona ili skladni bruj psalama. Idealno mjesto za molitvu i razmišljanje. Vjerljivo je to i odlučilo da tu bude upravo novicijat.

Osobni doživljaj i svjedočenje pok. autora o. Bakovića poučan je pokazatelj i način da se kod čitatelja ostvari želja za spoznajom o. Antića.

Znali smo mi već unaprijed da će nam doći u posjet baš o. Antić. Poglavarci su ga tražili da nam dođe kao izvanredni ispovjednik. On je to vrlo rado i prihvatio. Mi smo se pomjivo spremali kako ćemo ga dočekati. Ne nekom izvanjskom pom-pom nego iznutra. Spremao se svaki za se, što je tko bolje mogao. Jer nama nije falilo baš jednostavno njemu pristupiti i razgovarati s njim u četiri oka. Barem smo mi tako umisljali. A rekli su nam da će sa svakim posebno razgovarati. - I bio je on već tu. Onaj isti iz Sinja. Uvijek nasmijan. Ali i u tom njegovom smiješku lako se mogla zapaziti duboka ozbiljnost. Nije to bio smijeh koji izaziva i raspaljuje, već naprotiv koji smiruje, čini čovjeka radosnim.

Sutradan po njegovu dolasku započele su isповijedi, razgovori. Svako je bio uronjen u svoju nutrinu nastojeći se što, bolje upoznati. Bili smo uvjereni da pristupamo čovjeku koji čita misli. Vladala je posvuda tišina, kao u grobu. Tek šapatom se iznosilo ono što je nužno...

Ali njegove su riječi imale u sebi neku neobičnu silu i dubinu koja privlači, neodoljivo privlači. I slušali smo ga s najvećom pažnjom. Na, kraju nas je opet blagoslovio. Sutra već nije bio s nama. A mi smo sređivali jučerašnje dojmove i razgovarali o njemu s još dubljim poštovanjem nego li do tada.

(Nastavak u idućem broju)

Sluga Božji Ante Antić - "hodao pred Gospodinom"

Fra
Bonaventura
Duda

Dr. fra Bonaventura Duda – teolog, bibličar, pisac, prevoditelj i cijelim bićem mali brat serafskog sv. Franje bijaše u svemu zanesen prema svima koji su u životu bili svjedoci Evangela, pa tako i prema sluzi Božjemu ocu Antiću, koji ga je – kako se jednom izrazi o. vicepostulatoru – htio i pokušao upregnuti na način svoje, tj. – Antićeve - karizme.

(nastavak iz prošlog broja)

Odmah nakon ređenja fra Ante započinje – uz male prekide, i zbog bolesti – dugo-godišnju svoju franjevačku "karijeru": poglavari su ga postavili magistrom, duhovnim učiteljem mladih franjevačkih bogoslova. Do kraja života oslovljavali su ga: "Oče magistrel!" Po propisima Reda bio je za tu službu premlad, pa njegov provincijal moli generala Reda da mu dopusti tu službu: "Imamo mladomisnika učena, razborita i zbiljski sveta." On je tu službu shvatio ponovno kao svoju "dužnost", ali u svemu rasponu svoga duhovnog shvaćanja. Živko Kustić piše: "Dariva svega sebe kao žrtvu za duhovni rast, upravo posvećenje svojih klerika." O tome svjedoči i njegov zapis, 16. listopada 1926. godine: "Na čast Presvetoga Trojstva... predajem se i posvećujem sav svoj slabiji život u Presvetom Srcu Blažene Majke i pod njezinim vodstvom... za duhovni napredak povjerene mi braće klerika." (AS)

Sv. Pavao sav kršćanski život stavlja pod izraz: rasti i uzrasti do Kristova stasa (Ef 4,13). No toga nema bez samoprijeđornoga svaldavanja, nijekajući zle i potvrđujući dobre sklonosti koje Pavao prispolablja športskom samosvaldavanju (I Kor 9,24-27). U tom duhovnom športu magistar fra Ante već je bio visoko uvježban za vrijeme svojega teološkog studija. Bio je

već i znalac i iskusnik. I sada, dok je mlade fratre sokolio prihvatići se toga svetog športa, nije prestajao čitati i čitati, a onda molitveno jurišati i za njih i za sebe da se ne sustane dok se ne dosegne dubine i visine sebedarja u ljubavi prema Bogu i ljudima.

Božja providnost dovela ga je u rujnu 1946. godine u Zagreb, u istoj službi, ali ovdje mu otvara sasvim nove prostore da svoja duhovna iskustva prenese tolikim dušama željnim Boga. On postaje duhovni učitelj mnogih svećenika, redovnika i redovnica, i – što je još nekako značajnije i važnije – mnogih vjernika u svjetovnim zvanjima, od običnih ljudi do sveučilišnih profesora. Vele da je vlakom prispio u Zagreb onoga istoga jutra, 30. rujna 1946. godine, kad su bl. Alojzija Stepinca uhitili i odveli u zatvor i pred sud. Bila je to jedna od čudnih i čudesnih božanskih zamjena. Izvrsno je to sročio Živko Kustić: "Došao je da bude magistar klericima, ali se dogodilo nešto nepredviđljivo. Gradom se pročulo da je došao naročiti isповjednik, živi svetac koji poznaje tajne srdaca te pomaže i u najtežim krizama... Stoga su se pred njegovom isповjedaonicom produljili redovi pokornika". Ono o "tajnama srdaca" prvi sam put čuo kao bogoslov, na predavanju prof. Bakšića. Posli-

je sam to i sam iskusio. U isto vrijeme, fra Ante je bio posve tihi, ali izvanredno dosjetljiv karitativni djelatnik. I o tom sam položio svoje svjedočanstvo pred crkvenim sudom.

Umro je u Zagrebu 4. ožujka 1965. godine. Sprovod na Mirogoju već je bio svojevrsna "kanonizacija". Znameniti isusovac, i sam izvrstan isповjednik, dr. Ivan Kozelj samo je iskazao ono što su svi osjećali: da sahranjuju čovjeka svetoga života. Sveti zemni ostaci preneseni su 15. prosinca 1970. godine u crkvu Gospe Lurdske u Zagrebu te su stalna meta njegovih štovalaca i molitelja za njegov zagovor. Prvi mu je veći životopis napisao isusovac Ante Katalinić, Dobri otac Antić (Split, 1967.). Održana su i tri studijska simpozija: *Karizma, lik i djelo o. Ante Antića* (Zagreb 1991.), *Antićeva baština i duhovna obnova Hrvatske* (Zagreb 1994.) te *Posvećeni život i o. Ante Antić* (Zagreb 1996.).

Svoj prvi sud o njemu napisao sam malo poslije njegove smrti: "Sve je činio da živi u zbilji vjere. Svetopisamski bi se to reklo: hodao je pred Gospodinom."

- kraj -*

* Dr. fra Bonaventura Duda, "Sveci i blagdani franjevačkog kalendara", Zagreb, 2000., str. 30-33.

OBILJEŽJE ANTIĆEVE KARIZME – NJEGOVO SHVAĆANJE KRŠĆANSTVA (2)

Dr. Željko Mardešić
(Jukić)

(Nastavak iz prošlog broja)

Drugi mogući tematski sklop: sociologija karizme

Poslije kad je postalo očito kako se slučaj o. Antića ne može – naravno u sociološkom ključu – istražiti u okviru postignuća društvene znanosti pučke religije, ostalo je još jedno moguće da se taj zadatak domisli u tematskom sklopu sociologije karizme.

Premda je pojam karizme u religiologiji općenito poznat, a u biblijskoj teologiji opširno raspravljan, sociologija ga je tek koncem prošlog stoljeća otkrila.

Nakon svega rečenog razvidno je da o. Ante Antić ne može ni na koji način biti uvršten u opisanu weberovsku dualističku tipologiju karizme. Niti je naime o. Ante Antić – u smislu osobne proročke djelatnosti – stvarao iznove povijest, ispravljaо tradiciju, raskidao s prošlošću, mijenjao etička pravila, propisivao zakone i navještao novu religioznu pouku, ali je još manje bio – u smislu funkcionalne karizme – puki poslanik crkvene ustanove i otuđeni

Ogromna je šteta da se suvremenici "znanstvenici" ne zanimaju za prave vrednote i suvremene veličine čovjeka, koga u mnoštvu nejasnoća zatamnuju brojnim nejasnim i zatamnujućim štivima. Tome se protivi na svoj način ovaj znanstveni rad.

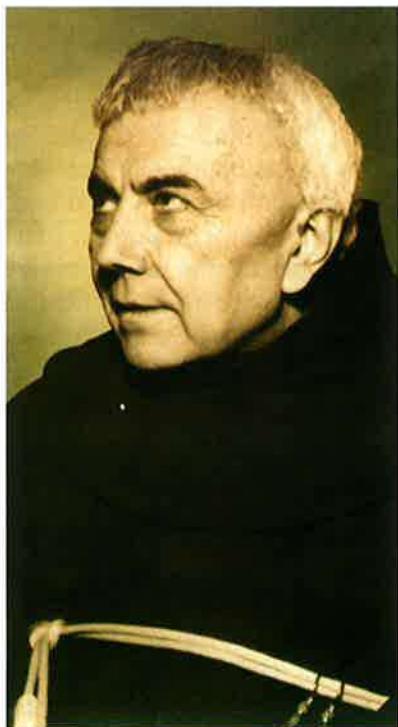
službenik administracije svetoga. Zato će trebati počekati ishode krize weberovske sociologije karizme da bi se otvorio slobodniji prostor za mogući razgovor o iznimnoj duhovnoj osobi o Ante Antiću...

Iz svega rečenog jasno proglašće da je zapravo tek oblikovanjem postweberovskoj sociologije karizme – kroz tešku kušnju dviju spomenutih kriza – postalo moguće postaviti naše središnje pitanje o obilježjima karizme o. Ante Antića, naravno samo u društvenom pogledu, a ne u teologiskom vrednovanju.

Samosvojna obilježja karizme oca Ante Antića

Društveni kontekst u kojem je živio i djelovao o. Ante Antić može se lako i bez mnogo rada opisati. To je doba velikih svjetovnih karizmatika, vođa naroda i društvenih prevratnika – jednakom komunističkih i fašističkih – koji su ostavili za sobom više nesreće nego što su kratkotrajno usrećili ljude svojim varljivim predviđanjima. Danas smo svjesni njihovih napakih i zlih ideologija. Sama se po sebi nameće usporedba između tih moćnih nositelja svjetovne karizme i nemoćne – ljudski gledano – poniznosti o. Ante Antića. Bolje reći, njihove zemaljske veličine i religiozne malenkosti našega franjevca. Teško je ustvrditi – barem sa sociološkog stajališta – da je o. Ante Antić sebe unizivao kako bi pokazao njihovu udaljenost od kršćanske poruke o ljudskom biću. No bit će dio istine u tome da je dubokim sakralnim osjećajem naslućivao dužnost kršćana da budu čista protivnost svijetu u njegovim oholostima i okrutnostima. Ta opreka u odnosu spram svjetovnih moćnika svojega vremena prvo je samosvojno obilježje karizme o. Ante Antića.

Drugo se obilježje otkriva u usporedbama što se mogu povući između karizme malenosti našega Sluge Božjeg i društvene marginalnosti današnjih pri-

vatiziranih i sekulariziranih karizmatika, kao što je već spomnjeni Umberto Di Grazia. U oba je slučaja upravo socijalna rubnost njihova zajednička poglavita oznaka.

Svejedno, postoji između njih golema i nepreskočiva razlika. Dok je naime senzitivac Umberto Di Grazia bio stavljen u stanje male društvene učinkovitosti ne svojom željom i ne svojom voljom nego zbog općih suvremenih prilika slabljenja karizmatskih veličina u korist rasta osobnoga blagostanja i slijedom toga širenjem ravnodušnosti, dотле je o. Ante Antić to slobodno emigriranje u skromnost učinio isključivo svojom željom i svojom voljom, smatrajući da baš time najvjernije služi kršćanskom pozivu. Mali svjetovni karizmatici da našnjiče su dakle prisilni društveni marginalci, a o. Ante Antić je to bio dobrovoljno. Ta opreka u odnosu spram privatnih karizmatika budućega vremena drugo je samosvojno obilježje karizme o. Ante Antića.

Treće se obilježje karizme tiče Crkve i mjesta koje je u njoj zauzimao naš franjevac. Ovdje odmah upada u oči lakoća usporedbe između L. M. Grigniona de Montforta i o. Ante Antića, iako dublji uvid to opovrgava. Obojica su redovnici, svećenici, funkcionalni karizmatici, dakle pripadnici Crkve

u najodličnijem smislu riječi. Dapače, zajednička im je sklonost kontemplaciji i dubokoj pobožnosti. Uza sve to, dijeli ih mnoštvo značajnih razlika. L. M. Grignion de Montfort je bio osnivačem crkvenih redova, utjecajan i ugledan u svijetu i Crkvi, izvanjski vrlo djelatan, zbog čega dolazi u sukob sa svojom okolinom. Iz toga onda slijede nesuglasice, sukobi i napetosti. U našeg o. Ante Antića svega toga nema. On je najmanji od sve svoje braće u redu, sa željom da bude do kraja neprimjetan, pa ništa spektakularno ne začinje, osniva, pokreće. Teško ga je zamisliti u ulozi utemeljitelja novoga reda, a još manje kao svećenika koji bi radi pastoralnih poticaja i bržeg proširenja moći kršćanstva došao u prijepor s Crkvom i svojim redovničkim poglavarima. Naprotiv, on je sav svoj trud uposlio u poslušnost, pokornost i podčinjenost. Ništa novo ne uvodi, sve staro do u tančine obnavlja. Otud njegova savršena vjernost Crkvi i njezinim zapovijedima. Poznato je da L. Kołakowski u svojoj knjizi *Kršćani bez Crkve* suprostavlja askezu poslušnosti pustolovima misticizma. Stoga piše da je kršćanska mistika zapravo stalni pokušaj da se religiozne vrednote učine neovisnim o organiziranom crkvenom životu. Na posve drugoj strani te obale stoji o. Ante Antić – ustalom kao i Ivan Merz – pokazujući da je moguće biti istinski mistik u Crkvi i za Crkvu, a ne samo protiv nje. A upravo u tom činu savršena suglasja sa svim zahtjevima crkvene ustanove – što se danas čini gotovo nevjerojatnim – ostvaruje se treće suslijedno obilježje karizme o. Ante Antića.

(Nastavak u idućem broju)

JEDNA KAP

(Sluzi Božjemu fra Anti)

Čovječanstvo je kao slap,
a svaki čovjek kap,
samo kap.

Ako je blistava kap
u zrcalu vijeka,
mnogo je ljepša rijeka,
mnogo ljepši slap.

Od jedne kapi slapa
i druge kapi sjaju,
i večeri, kad se sjena sklapa,
divnu ljepotu daju.

Srela sam te,
dobri fra Ante,
kao sjajnu kapljtu punu Boga.
Vidjela sam tvoju tajnu
izvor sjaja tvoga.

Sva je mudrost u tom
što si živio životom Krista,
zato vječnim sjajem slave
tvoja kapljja blista.

Izmoli nam od Isusa
tvoju blagost i dobrotu,
ljubav prema dragoj Gospi,
pomoćnici u ovom životu.
Isprosi nam čvrstu vjeru
i kršćansku slogu,
i pomozi svima, sveti oče,
po teb' doći dragom Bogu.

Štovateljica Elza

BAŠKA VODA I PROMAJNA - ZA SIMBOLE

Sluga Božji fra Ante često je za sv. ispovijed posluživao župe Brela i Bašku Vodu, gdje je imao brojne penitente i članove FSR-a. (trećoredce sv. Franje), a neumorno je zbrinjavao siromašne i bolesne - posebno u Brelima, Krvavici i Bratušu.

Župa Bast – Baška Voda s tri svoje vale Promajna, Bratuš i Krvavica – smještena između poznatih turističkih Brela i Makarske – spada u najturističke podneblje Hrvatske na sred-

Na "Antićevim danima" štovatelji sluge Božjega oca fra Ante Antića u Baškoj Vodi bili su škola Antićeve duhovnosti i zato ljudi slavljenja Boga, sigurna stvarnost napretka novih naraštaja te neprestani i novi život Crkve i naroda

njem Jadranu, sa sjevera čudno i vilovito planinsko gnijezdo Biokovlja s vrhom sv. Ilike a od juga najsunčanije plaže najčistijeg i toploga mora s pravom se može i danas podićiti svojim vjerskim zanosom, ponosom i čašću i pred vratima suvremenih strujanja najnovijih dobrih i loših strujanja, kvaliteta i kategorija kršćanskog života pa i modela iskrene duhovnosti u kojima se, čini se i zapaža, jasna aktivnost župnika fra Petra Gulića, njegova župnog vikara (pomoćnika) fra Stanka Milanovi-

ća-Litre i č. s. katehistice Verice Grabovac koja uz školski vjeronauk vodi uzorno župno pjevanje (mješoviti i dječji zbor), a svi se neumorno trude ne samo za materijalno uređenje i uljepšavanje triju župnih crkava i okoliša oko njih, nego i da se kod svih vjernika uzdigne i sačuva čista katolička vjernost, ljubav, nada, pobožnost i moral posebno kod djece i mlađih, i to koliko u obiteljskom životu toliko i u općem životu i sa što čistijim pogledima na plemenit, pošten i radostan život svakog čovjeka; bio starosjedilac ili došljak, pa ma odakle god on stigao da u Podbiokovlju savije svoje „gnijezdo“ ili dolazio kao turist na more kako bi osunčao svoje trudne i hladne kosti i živce na toplim i sunčanim žalima predivne Božje prirode. Tim aktivnostima župe, koja još uvjek i u svemu nije idealna, pomaze u župi veoma aktivno župno vijeće s brojnim i mlađim katolicima kojima je još uvjek u obitelji vjera prva i najvažnija

poruka za radost života koliko u sadašnjosti toliko i za njihovu budućnost.

Sve je to pastoralno ponijelo i motiviralo fra Petra da uz izvedene velike pothvate obnove i uređenja crkava, zvana i klima uređaja kao i opće poznatoga duhovnog napretka župe, da u župi održi i „Antićeve dane“, spomen na svetost života sluge Božjega oca Antića koji je kod brojnih obitelji u cijeloj župi, posebno u dijelu zaseoka Bratuš i Krvavica, najživlje sačuvan, kao što je i opisao čisti pregalac i Baškovođanin fra Mario Jurišić u širenju glasa svetosti o. Antića po svojim knjigama „O. Fra Ante Antić u uspomenama iz Makarskog primorja“, Zagreb, 1992. i „Čovjek dobrote“, Zagreb, 1993., a u to se uvjerio o. vicepostulator za vrijeme „Antićevih dana“ u srcu prošle korizme (od 16. do 18. ožujka 2007.), kada je susreo i razgovarao s vjernicima u Baškoj vodi i Promajni (Bratušu) koji još vjerno i ljubomorno čuvaju

Brojne tisuće turista u Makarskom primorju, preplanulih od sunca, upirat će poglede na kamenu ogradi župne crkve, na zvonik i na župnu kuću, a osobito na lelujavu zelenu livadicu, dok će svima oči zasjati od sreće na purpurnim vrhuncima Biokova

najdraže i najsvetije uspomene na Slugu Božjega, koji ih je često obilazio i oni su mu dolazili za sv. ispovijed, duhovne vježbe, te primali njegova duhovna pisma i pouke uz bezbrojne pomoći najpotrebnijim, bolesnima i siromašnim obiteljima i to

Kao kad plavetnilo neba nalikuje sinjemu moru, tako Bratuš (većina štovatelji dobrog oca fra Ante Antića) dobrim vjernicima nalikuje vadrini i ljepoti kreposti i vrlina Sluge Božjega

u vrijeme Drugog svjetskog rata i u poraću, a tada su se zbilja i prva značajna čudesna ozdravljenja koja je otac Antić uz pomoći i po volji Božjoj molitvama činio. Vicepostulator je za „Antićevih dana“ posjetio i najstarije Baškovođane, koji su mu pokazali pisma Sluge Božjega, molitvenike i neke spomen-sličice; a veoma vitalna starica, Danka Jurišić, koja na svome ormaru časti sliku Sluge Božjega uz svjeću i pokraj slike kada se moli, poklonila je za Vicepostulaturu knjižicu „Euharistija život i duša naša“ koju joj je poklonio za njezin duhovni život otac Antić sa potpisom. Dok je pričala o krepostima i svetosti Sluge Božjega, njoj su tekle radosne suze koje su se sjajile niz lice.

Zato „Antićevi dani“ u Baškoj vodi i u Promajni bili su gotovo za Baškovođane ne samo dani sjećanja i uspomena na Slugu Božjega, nego i dani da se fra Ante i za današnjicu i su-

brojne štovatelje, a u Promajni (s najnovijom i najvećom crkvom) još je bilo mjesta za one koji su po svojoj kršćanskoj svijesti i savjesti poželjeli čuti pravu ljepotu kreposnog života i svetosti fra Ante Antića koji je s posebnom brigom posjećivao

Vepric, Krvavicu i Bratuš i sva mjesta Makarskog primorja.

Trebalo bi svakako spomenuti posebno i neke štovatelje, a razdijeljeno im je više od 800 sličica i oko 100 glasila DOA, dok su neki tražili životopise Sluge Božjega, a bilo je i onih koji su se zainteresirali i misle svoju obiteljsku kuću, vilu, restoran već obilježiti simbolom imena ili slikom i nazivom dobroga oca fra Ante Antića i to prije njegove beatifikacije. Mnogi doista i s pravom smatraju da bi cijelo Makarsko primorje moralo biti naglašeno imenom oca Antića, kako to imaju krajevi kulturnog i kršćanskog svijeta u Europi, gdje su živjeli i djelovali veliki sveci i mistici kakav je bio i Sluga Božji.

Na kraju, župnik fra Petar iskreno je zahvalio za „Antićeve dane“ i obećao molitve u župi za što skorije proglašenje o. Antića i blaženim i svetim.

Sudionik

Pred prvim kipom Sluge Božjega ispred crkve sv. Jeronima u Velikom Brdu uvijek cvijeće, djeca i stablo gorušićice uz molitve štovatelja.

ZA OMIŠANE PREMALO SLIČICA I KNJIGA

Samostanska crkva omiških fratara, koja se već dva stoljeća u kraju i narodu zove Gospa od Skalica, a u njoj se slave uz Gospu Karmelsku i Gospu od Andela (Porcijunkula) i svi ostali blagdani Majke Božje i Majke Crkve kao i blagdani sv. Ante, sv. Paškala, sv. Franje i sv. Leopolda Mandića, ove je godine u jeku korizme, crkva na blagdan sv. Josipa (19. III.) također okupila za „Antićev dan“ velik broj štovatelja sluge Božjega oca fra Ante Antića. To su oni omiški štovatelji koji ne samo poznaju dobrog oca Antića preko njegovih sličica ili pročitanih životopisa već upravo baš oni koji u dubini svoje duše žive i proživljavaju svoju svetu vjeru, tj. ostaju po svetim otajstvima čvr-

viti na prolazu za Split barem nekoliko dana kod Gospe od Skalica, radi penitenata i prosvjetnih djelatnika kojima je pisao i slao svoja duhovna pisma za što veći duhovni život.

Tako je „Antićev dan“ u Omišu na blagdan sv. Josipa, koga je, kako je istakao o. vicepostulator na sv. misi u svojoj propovijedi, Sluga Božji uz Isusa i Mariju najviše štovao u svojoj pobožnosti prema Zaručniku BDM i Poočimu djetešća Isusa, jer je u tisućama svojih pisama, koje je pisao svojim penitentima i duhovnoj djeci, otac fra Ante obvezno stavljao u našlove pisama svoje stalne inicijale (H.I., M., J. i sv. F. – Hvaljen Isus, Marija, Josip i sv. Franjo). Ti su inicijali (H.I.M.J. i F.) upravo bili najdublje skriveni i životvorni u središtu Antićeva srca, duše i cijelog djelovanja, što su na ovaj „Antićev dan“ u Omišu duhovno doživjeli svi štovatelji Sluge Božjega, osobito aktivni članovi Trećega reda sv. Franje (danas FSR) a naročito samostanska braća: gvardijan fra Filip, njegov zamjenik fra Šimun, te s njima: fra Petar, fra Karlo, fra Dominik i fra Stipan.

Na koncu, štovatelji o. Antića doživjevši s pjevačkim zborom svetost sv. euharistije i glas o svetosti oca Antića, koji se sve više uvećava u Omišu i njegovu kraju, zahvalio je pobudnim rječima svima o. gvardijan fra Filip Budić, dok brojnim štovateljima nije dotecklo Antićevih sličica, ni glasilo, a ni knjiga životopisa, što je za idući „Antićev dan“ u Omišu obećao o. vicepostulator donijeti i pokloniti. Možda to bude i do skorog završetka kauze Sluge Božjega na Svetoj Kongregaciji u Rimu.

Dopisnik iz Omiša

Istinski kršćanin i kršćanska duša, kojih je doista zapaženi broj na svetim otajstvima u samostanskoj crkvi u Omišu, a upoznali su duhovnu karizmatsku osobu Sluge Božjega, duhovna su stvarnost i vrijednost omiškog podneblja

sti u vjeri i vjernosti uskrlom Gospodinu i Majci Crkve, Blaženoj Djevici Mariji, kao i nebeskim svojim moćnim zagovornicima među kojima se u novije vrijeme ističe i sluga Božji otac Antić, koji se u vrijeme svoga života u Makarskoj znao zausta-

S našom molitvom neka Isus moli

Neka Presveto Trojstvo primi sve naše misli, osjećaje: čuvstva, srce, volju, duh i sve njegovo i stavi svoj božanski pečat da sve u nama izrazuje Njegovu ljubav, Njegovu volju i nosi Njegovu sliku.

U našoj molitvi neka Isus moli u Duhu Svetom. Neka Vječni Otac uvijek u nama gleda svoga Božanskog Sina i radi Njega neka nas obdari svojom ulivenom prisutnošću. Tu svetu nazočnost želim dobiti i za se i za Vas.

Molim se posebno svaki dan da mi Presveto Trojstvo bude milostivo. To ja ne zaslužujem, ali radi Njegove ljubavi, radi Njegove slave, radi duša koje bih želio sve više i više unaprijediti u jedinstvu s dragim Bogom, ponizno, skrušeno, predano molim za tu veliku milost. U traženju ovih i sličnih milosti dragi mi je Bog udijelio taj dar da nigda nisam želio takvih milosti radi utjehe, radi ugodnosti ili druge lične sklonosti. Po daru Duha Svetoga uvijek sam te milosti prosio, za njima čeznuo, njih posebno molio samo da Boga još više, savršenije ljubim, kreponije, svetije živim i brže stignem savršenoj kreposti i postanem čitav Božji. Želio bih da duše kada dodu k meni ne nađu mene nego dragog Boga i On ih okupira, ispunja, uči i posvećuje i sobom ih sjedinjuje, tako da svaki doživi Duhovski događaj!

AP II/6

Fra Ante Antić

SLUGA BOŽJI KOD BOGOSLOVA U SPLITU

Dana 19. ožujka 2007. na blagdan sv. Josipa, zaštitnika naše domovine Hrvatske, priređen je u našem franjevačkom klerikatu provincije Presvetog Otkupitelja u Splitu nesvakidašnji sastanak s izuzetnim predavanjem o sluzi Božjem fra Anti Antiću, a održao ga je o. vicepostulator fra Vladimir Tadić, koji je imao „Antićeve dane“ u Ma-

život kao magistar posvetio u odgoju bogoslova i naše Franjevačke provincije, a i brojnim vjernicima.

Predavač je istakao da je svestost Crkve kao i suvremenog redovništva, koju je živio otac Antić, uvijek bila i ostaje životvornost i uvjerljivost Kristova evanđelja, tj. našega kršćanskog i redovničkog poziva. Zato je fra Ante, Sluga Božji, trajni uzor magistarske službe i naš franjevački „otac Magistar“, koji je cijeloga sebe Bogu posvetio za povjerenu braću klerike, mogao do vrhunca ostvariti onu svoju poznatu Posvetu života za braću klerike, u kojoj stoe i njegove gotovo pod zakletvom riječi: „Čuvat ću ih kao zjenicu oka soga, jer ih Ti ljubiš, jer si ih Ti izabrao... Povećat ću svoja odričanja, nastojanja i mrtvenja za njih. Pomozi mi ovo izvesti radi Tvoje svete slave i njihova spaša i svih onih koje će oni voditi, upravljati i služiti“ (iz Antićeve posvete). Tako je fra Antina odgojiteljska (magistarska) služba za mladu braću klerike bila uz njegov svećenički i redovnički poziv i njegovo drugo zvanje, zasigurno veliko zvanje snažno ostvareno, dovršeno i ispunjeno u njegovu svetom svećeništvu i redovništvu.

Na kraju nam je predavanje bilo značajno i pobudno i za razmišljanje i za molitvu svima za što skorije proglašenje Sluge Božjeg blaženim i svetim. On nam ostaje uzor obnove redovničkog, svećeničkog i laičkog života u Crkvi, jer nam otkriva poput sv. Franje pravu ljubav prema Bogu i braći ljudima, a to se prihvata samo po zrakama Duha Svetoga.

Franjevački bogoslovi, koji u Splitu od 1999. traže svoj mir, tišinu i sklonište, poslije dokinuća Franjevačke teologije u Makarskoj (djelovala punih 262 godine – o. p.), radosno su sa svojim glavnim odgojiteljima (dr. Š. Bllokapić, dr. A. Akrap, dr. J. Šimunović i dr. A. Vučković) dočekali u Bribirskoj „Antićev dan“, a od iduće će jeseni stalni boravak potražiti u novom samostanu, koji će – nadamo se – nositi ime „Sluga Božji fra Ante Antić“ u Splitu

karskom primorju. Nakon kratkog uvoda i pozdrava vicepostulator je u nekoliko riječi iznio, nama već dobro poznat kreposni i sveti život i djelovanje oca fra Ante, koji je cijeli svoj

U GRAČACU - LAPCU I SRBU

Tjedan dana poslije prve sv. pričesti i dan nakon sv. krizme po želji župnika fra Jakova Prcele i njegovih aktivnih pomoćnika (fra Ivana Lukača i fra Ivana Mirkovića) obilježen je u nedjelju, 20. svibnja, u župi Gračac, Gornji Lapac i Srb za prognane vjernike katolike i Hrvate iz BiH koji se može po sluzi Božjem ocu fra Anti Antiću za njih i sve prognanike nazvati danom BOJJE BUDUĆNOSTI, jer je sluga Božji o. Antić s posebnom ljubavlju u II. svjetskom ratu i poraću po svojim brojnim žrtvama skrbio za prognane i siromašne.

Iz propovijedi o. vicepostulatora vjernici su se upoznali sa svetim likom i životom oca Antića. Svi su primili njegove slike, a mnogi uzeli i glasilo DOA, a neki primili i životopis «Tješitelj čudotvorni». Župnik fra Jakov, koji je posebno zahvalio za Antićev dan, kao i pomoćnik fra Ivan Lukač poželjeli su da se Antićev dan održi i u župama Sveti Rok, Lovinac i Ričice, gdje neumorno djeluju u službi Božjoj za dobro svakom čovjeku.

Fra Perica Maslać

Sudionik

Nadbiskup i metropolita dr. Frane Franić

MOJI SUSRETI S FRA ANTIĆOM (1)

Evandeoski život fra Ante Antića po Duhu Svetom nadahnjivao je duše laika Crkve, svećenika, redovnika kao i naših biskupa. Donosimo ovdje susrete i sjećanja blagopokojnoga nadbiskupa mons. dr. Frane Franića da čitatelji DOA dobiju što realniju sliku karizmatske svetosti o. Ante Antića kao i nadbiskupa i teologa mons. Frane Franića.

Zbog svoje odgovorne biskupske službe ne želim ovdje izricati nikakve autoritativne sudove o pok. ocu fra Anti Antiću, niti mogu ovdje dati njegov potpun duhovni lik, jer se zato ne osjećam dovoljno sposobnim da mogu reći da osobu oca Antića savršeno poznajem – tek sam posljednjih pet godina povezan s njime. Ovdje želim samo iznijeti neke svoje uspomene na oca Antića, kao svoje svjedočanstvo. Mislim da me na to veže istinoljubivost.

Želim iznijeti svoje vlastite doživljaje kao zahvalu njemu, kojega sam imao zadnjih pet godina njegova života za svoga osobnog i izvanrednog ispovjednika.

O fra Anti se prijavljalo

Prvi moji susreti s fra Antonom Antićem bili su u tome što sam čuo o njemu propovijedati od naših franjevaca i poznavatelja s kojima sam se poznavao. Kada sam postao biskup, s njime sam se upoznao malo bolje te sam čuo više puta kako mnogi o njemu pričaju, osobito oni koji su bili njegovi daci. Tako sam iz njihovih riječi doznao da ga svi veoma cijene, iako je još bio živ, da ga, tako reći, smatraju nekim živim i pravim svecem. A među našim franjevcima uvijek je bilo ljudi koji su bili poznati, i nadalje poznati. Ova provincija Presvetog Otkupitelja igrala je važnu društvenu ulogu; imala je ljudi poznatih u literarnim krugovima: u lijepoj književnosti, u teologiji, u govorništvu, u

filozofiji, u glazbi... Ipak, nikada nije bilo komu nisam čuo od naših franjevaca tako duboke, lijepe i velike riječi kao o fra Anti.

To je u meni izazvalo pravo zanimanje za fra Antu, jer znadem da mi svećenici jedan o drugom najteže govorimo dobre riječi i dajemo lijepe sudove, a o fra Anti su njegovi najbliži, njegova susterica govorili najpohvalnije riječi. Bile su to riječi njegove susterice, koje nisu bile samo tako rečene. Oni su ga najbolje poznavali, pa ako ga oni toliko hvale i procjenjuju u svetom i uzvišenom smislu, onda te pohvale mnogo i nama znače. I u meni su one izazvale neobično zanimanje i radost za toga čovjeka.

Moji susreti s ocem Antićem

Prvi put sam se s njime susreo 1961. godine; naime, kad sam počeo ići u Rim na Koncil, na sjednice Pripravne teološke komisije. Poslije sam se redovito s njim susretao za vrijeme zasjedanja biskupskih komisija. To je bilo svačake godine, po nekoliko susreta, pet-šest puta, kada sam preko Zagreba putovao za Rim. Tada sam odsjedao naime u samostanu naših franjevaca u Urbanićevoj ulici, a fra Ante je bio dolje, u svojoj sobici. Vidio sam kako svijet mnogo k njemu dolazi, pa sam i ja pomislio: idem malo k njemu na duhovni razgovor. Iako nije bilo uvjek lako k njemu doći, ali bi me doista iskreno i s poštovanjem primio kao biskupa.

Fra Ante bi mi odmah rekao da mu je baš draga što sam došao k njemu i da bi želio sa mnom, ovako prigodno, kad budem došao u samostan, razgovarati. I tako od 1961. do 1965. do malo prije smrti, mislim jedan mjesec dana, bio sam posljednji put na zadnjem razgovoru kod njega. Njegova me smrt jako potresla, a bio sam i tako dobre sreće da sam se nenađano našao u Zagrebu, baš kada je bio njegov sprovod. Tako sam uz silno mnoštvo štovatelja sudjelovao u sprovodu. Ovdje bih želio iznijeti samo nešto iz brojnih mojih razgovora s njime, iz tih mojih osobnih dodira, kao jedan svjedok, kao onaj koji je nešto zapazio, vido i čuo.

Pa koje ja to nosim utiske o fra Anti? Evo, ovo su utisci moji, osobni, i njima ne dajem nikakvu posebnu važnost, jedino ih iznosim kao svoje osobne doživljaje. A koliko to odgovara stvarnosti ili ne odgovara, ja neću suditi. Na stojim se o fra Anti kloniti definitivnih sudova.

Što sam razgovarao s fra Antonom

Najprije, kad bi bilo tko s njime vodio razgovor, nije se moglo gubititi mnogo vremena, jer ispred njegovih vrata uvijek je netko od ljudi čekao. Taj čovjek je vodio ozbiljne razgovore. Duhovni razgovor je za fra Antu bio jedan sveti posao. Kod njega ste mogli dobro i zorno vidjeti, kako je njegov duhovni život koji je on duboko provodio i u kojem je duhovnom

životu mogao po savjet uputiti one koji su k njemu dolazili, da to nije bio život za gubljenje vremena i nije to samo kao obično moljenje krunica, nego to je jedan ozbiljni i odgovorni posao duše, duhovni posao kojim čovjek nastoji samoga sebe ispraviti i obratiti. On bi pomogao svojim pokonnicima (penitentima) i svima koji su dolazili k njemu na duhovni razgovor da najprije uoče svoje pogreške. On bi prodirao kod duhovnih razgovora ne samo u tvoju savjest, koju si mu ti otkrivaš kako si mogao i znao, nego i u tvoju podsvijest. A to je najteže, jer tu u podsvijesti stoje izvori naših ljudskih grejha. Podsvijest i ono što je u podsvijesti ljudi neće da priznaju sebi, jer sebe drže onim što sami svjesno o sebi misle. A mi nismo samo ono što o sebi svjesno mislimo, nego i ono što se krije pod tim našim mislima, što izbjija nekom velikom i nekada iznenadnom snagom iz nas, što neopazice sprečava našu slobodu. O tome sam, eto, najviše i najradije s njim govorio.

Od mnogih sam, naime, čuo da on pogada misli i da čita dušu, pa je i mene zanimalo: hoće li fra Ante tako i u moju dušu moći prodrijeti i hoće li štогод unutra otkriti, što možda ni meni nije poznato? I zbilja moram reći da je taj čovjek imao ne samo jednu vjersku kulturu, ne samo jedno znanje o duhovnom životu, o pogreškama i o manama, o krepostima - vrlinama..., tj. o onom što se zove nauka u duhovnom životu.

Njega teoretsko stećeno znanje nije sprečavalo da u vodstvu duša pogada konkretnu situaciju. A to je najteža stvar. Fra Ante je imao ono što se zove intuiciju. Kada bi počeo razgovarati s čovjekom, razgovarao je, barem kako sam ja imao utisak, tvojim

jezikom, mislima i osjećajima, uživljavao se odmah i sav u tebe. I, doista, osjetilo se i osjećao si kako pogađa uvijek u srž bića duše i tvoje savjesti. To ja mogu svjedočiti i ovdje svjedočim!

Nastojao sam mu i ja radi moga duhovnog života i problema otkriti sve, cijeli svoj život, jer tu se, kad se već ide takvom čovjeku kakav je bio otac Antić i za takav važni posao, ne ide se obaviti običnu ispovijed: „Ispovjedio sam se pred osam dana, bio sam rastresen u molitvi...“ i takve stvari, nego se za duhovno vodstvo otkriva čitav život, kad se nastoji doći do korijena svojih pogrešaka i zlih sklonosti. Čovjek zapravo tada želi vidjeti sebe u pravoj slici, želi razbiti one svoje iluzije, otkriti sve ono što je unutra - u samoj podsvijesti - da bi tako samoga sebe popravio - uzdigao. I tu kad si duhovno razgovarao s njime, ne misliš više tko si i što si.

Katedrala sv. Duje (Dujma) u Dioklecijanovoj palači, u srcu Splita, nije postala Dioklecijanov mauzolej, za čiju namjenu je građena i čije kosti nikada neće dočekati, već slavnim mjestom mučeničkim kostima sv. Duje (304.), a time trajni i svijetli spomen kršćanske prošlosti, slava današnjice i obveza kršćanske vjernosti u sutrašnjici. O tom je svjedočio život i glas velikog nadbiskupa i metropolita Frane Franjića

Tobože ja sam biskup, a on obični fratar; za mene je fra Ante bio čovjek Božji kojega sam slušao i prema čijim riječima sam imao najveće svoje iskreno poštovanje.

(Nastavak u novom broju)

FRA ANTI ANTIĆU

Moli danju i kad noć je gluha,
U milosti neka Bog te štiti!
Tvoja duša nek ne bude suha,
Nek poniznost tebe uvijek kit!

Križ Isusov na sebi nositi,
Pun čednosti i svetog posluha,
Žrtva draga svome Bogu biti –
Svakom stan si nebeskoga Duha.

I sreća je na svijetu jedina
Živjeti život Božjega Sina.
S Franjom kroči i hrabro se bori,

Tvoj život od neba nam zori.
Budi sinak svetog oca Frane,
U teb' plamte Isusove rane.

Makarska, 1950./51.
Fra Ante Cikojević*

* Autor pjesme je kao provincial (26. IV. 1920.) uputio molbu generalu Franjevačkog reda Male braće u Rimu, fra Serafinu Cirninu, riječima ... "Habeo iuvenem doctum, prudentem ac vere sanctum. Pro magistro novitorum videtur a coelo donatus" - "Imamo mladog misnika učena, razborita i zbiljski sveta. Izgleda da nam ga je nebo darovalo za magistra (odgojitelja) novaka", da za fra Antu od Svetе Stolice isprosi dispensu (oprost) od nedostatka kanonske dobi da bi mogao biti odgojitelj novih franjevačkih zvanja. No, pjesma koju je provincial spjeval u čast fra Anti Antiću - trideset godina poslije svoje molbe - još zornije upućuje na ideale svetog života Sluge Božjeg. Pjesmu je pronašao prof. fra Karlo Jurišić u spisima pok. Cikojevića i poslao Vicepostulaturi.

IZ BILJEŽNICE NEVENKE JURAČIĆ (1)

Svjedočenje o duhovnom vodstvu oca Antića

Kakva je radost, sreća i smisao života duše s Bogom zorno svjedoči autorica, koja je od svoje 19 godine (1925. do sv. smrti oca Antića, 1965.) bila pokornica (penitentkinja) na sv. Isopovijedi kod Sluge Božjega, a u svoju bilježnicu je zapisivala fra Antine pouke i misli kao i svoje osjećaje prema uzvišenim njegovim krepostima.

Nevenka Juračić

God. 1925. prvi put me po jednoj iskrenoj duši Svevišnji njemu poslao. Bijah pobožna kao dijete, kada prvi put blaguje Kruh života – i daruje svoju dušu – cvijeće prebijelo – svojem Učitelju.

Nakon mog pokajanja reče mi: "Zadi u sebe i nađi u sebi iskru dobrote i ljubavi! Uzmi i ponesi je na svojim putevima, da ti vječno svijetli!" I bi tišina, tišina da bi čuo kako mi duša plače, smiješak se gubi s usana, ali ostaje negdje u duši. Klečala sam još dosta dugo, a isti glas mi reče: "A sada idи, dijete, idи i upamti moje riječi, ravnaj se po njima." I odoh, iako bi još dugo ostala pred onim, koji me polako vodi u "nebesko carstvo".

Od tog dana idem redovno svakog mjeseca njemu i svaka mi ispovijed ostaje neizbrisiva u mojoj pameti. Uspomena na dan kada mu otvorih dušu – ostaje mi vazda sveta.

Svibanj 1925.

Nadošao je mjesec svibanj. Stupila sam pred njega s nekim neobičnim mirom i s radošću.

"Budi čedna u odijevanju, govoru i u cijelom svom životu i radu. Ne oblači se da se nekome svidiš. Budi uvijek strpljiva i uslužna spram svojih najbližih, kao i svih ostalih. Hoćeš li biti

dobra? Mjesec je svibanj posvećen Najvećoj od svih kraljica – Kraljici nebeskoj, a i našoj Majci. Prikaži joj u tom njezinom mjesecu sve svoje žalosti i radosti."

Ove riječi ostaju mi kao neki lijepi odjek duboko u dnu moje duše.

Lipanj 1925.

Gle, otvaram ti svoju dušu, svoje srce – iz nje vadim sve tajne i sve suho, uvelo cvijeće.

Nemoj zaboraviti da je zemaljska sreća prolazna. Ugledaj se u nebesku Zaručnicu, našu Majku. Ona neka ti bude ogledalom života. U tvom srcu neka prebiva uvijek Njezin lik.

Kolovoz 1925.

Uspomena na dobra naša djela što ih činimo, ostavlja uvijek u nama trag nebeske radosti. Na dan uskrsnuća osvijetlit će ona dušu, koja će sjati prema djelima tvojim. Zato budi uvijek dobra, da uzmogneš jednom statiti na desnoj strani Oca.

Rujan 1925.

Danas se ljudi ne brinu ništa ili vrlo malo o svojoj unutrašnjosti, a još manje sami sobom. Neka tvoja duša bude daleko od svjetskih zabava. U društvu sa

svojim Bogom provodi svoje dane. Čvrsto i ustrajno podi tim putem!

Listopad 1925.

"Tko u mene vjeruje, živjet će, ako i umrel"

Čini duša izađe iz tijela, odmah će znati da li je zaslужila ljubav ili kaznu. Život će joj se ukazati u svjetlu vječnosti i ona će odmah sama biti svjesna svoje krivnje ili pravednosti. Zato ostani uvijek dobra, čuvaj se grijeha, "jer je bolji jedan dan u Njegovu predvorju – nego hiljade u životu". Na tom putu neka te prati Njegova ruka!

Studen 1925.

Imaš li prilike da učiniš šta dobra? Ljubav za sirotinju neka ti bude najljepši cvijet tvoga srca. Učini drugima, pa će i Bog tebi učiniti.

Prosinac 1925.

"Uvijek me možeš pitati što god hoćeš." I on šuti, kao da me time bodri da razvežem svoj jezik i progovorim po miloj volji. "Skinu prašinu koja se skupi u tvojoj duši. Uvijek se borи proti zlu i tako ćeš se najbolje učvrstiti u dobru."

(Nastavak u novom broju)

Božanski život koji prožima dušu

Duša mora tako zavoljeti Isusa, tako Njega uzljubiti i tako naslijedovati da joj svako i sve nastojanje mora za tim ići kako će se sve savršenije i potpunije život Isusov u njoj očitovati i izraziti.

Kako je uzvišeno i upravo divno u duši kad joj Gospodin iskazuje onu preveliku milost, da joj daje osjećati se Njegovom, sva samo Isusova i sva Božja! Tako ona živi višim životom, dotiče se, rekao bih, božanskih granica, gdje svakom nije dano ni pristupiti ni osjetiti taj božanski doticaj, taj božanski susret; ne govorim ti pravo, ne susret, nego jedinstvo i božanski život koji dušu svu prožima i svu ispunja čineći je sretnom, blaženom i božansko sličnoj Isusu.

(AP, II/6,7)

Fr. Ante Antić

Uz 90. obljetnicu svećeništva sluge Božjeg o. Antića (2)

(Nastavak iz prošlog broja)

Tko si ti među kršćanima? TI SI SVEĆENIK! Da li živiš kao svećenik? Vidjet ćemo.

1. Svećenik je Božji čovjek s divnim biljemom kojim je obilježen i vlašću koja mu je povjerena. Takva je, naime, njegova vlast, da joj nema ravne niti u anđela pa niti u Majke Božje. Da li se pokazuješ do stojnim tolike vlasti, tolikog i takvog biljega? Da li svojim riječima i djelima očituješ da si čovjek Božji?

2. Svećenik je čovjek čija je sva služba sveta. Svećenik, naime, dijeli vjernicima presveta Otajstva: djecu posvećuje Bogu svetim krstom; krštene čisti pokorom; čiste pak hrani pravim Tijelom Kristovim i napaja Krvlju neokaljanog Jaganjca. Tog istog neokaljanog Jaganjca prinosi u presvetoj žrtvi oltara. Božju volju naviješta puku. Bogu prikazuje želje naroda i jednom riječju, što god je u Crkvi uzvišeno, što god je sveto, daje ili obavlja svećenik. Takav čovjek mora uistinu biti svet u tijelu, svet u duši, svet u svemu. Ispitaj svoj život, o svećeniče, jesli li ti takav? Uloži barem sav trud, da postaneš takav.

3. Svećenik je namjesnik Isusa Krista. Spasitelj nam govori: „Gdje sam ja, tamo će biti i moj sluga“ (Iv 12,26), tj. prema tumačenju sv. Augustina: neka u mom duhu prezire sve zemaljsko, neka nestane grijeh, kao ja, neka uništi sebe, kao što sam ja učinio, neka radi istom čistoćom nakane kao što sam i ja radio i neka bude svet poput mene, da jednom u nebeskoj slavi bude

slavan zajedno sa mnom. Ispitaj svoj život, o svećeniče, činiš li ti ono što Isus od tebe očekuje.

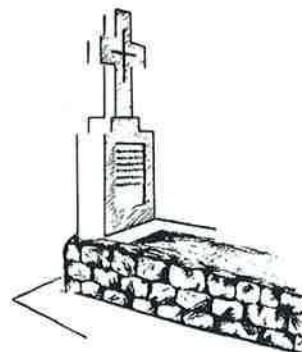
4. Svećenik je Božji čovjek obasut dobročinstvima. Njega je Krist zajedno s apostolima uvrstio u broj svojih prijatelja, njega je počastio naslovom svoga poslanika, njega je ispunio svojim svjetлом, njega je učlanio u zajednicu svoje službe, njega je označio svojim imenom: „Ne dirajte u pomazanike moje“ (Ps 104,15). O, zaista možeš usklikuti, svećeniče: „Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio? Uzet ću čašu spasenja i prizvati ću ime Gospodnje“ (Ps 115, 3-5).

5. O, dao Bog da budu uvijek na pameti svakom svećeniku ove vrlo ozbiljne riječi pisca knjige „O svećeničkom dostoanstvu“ kako piše sv. Ambrozije: ‘Na ovom svijetu nećeš naći ništa uzvišenije, ništa veće od svećenika. Stoga, upoznajmo dostoјno što jesmo i ono što smo po svećeničkom zvanju pokažimo djelom, a ne samo imenom. Nek ime odgovara djelu, a djelo imenu. Da ne bude ime bez srži, da nas grijeh ne drži. I čast da nam bude sjajna kraj života vajna. Da Božje ne bude zvanje, a đavolsko stanje. Da ne bude čast visoka, a mana duboka!’

Pred nama podoše u život vječni štovatelji oca Antića!

† Č.s. Dagmara-Ana Škopljanac-Mačina - Sinj
 † O. Vladimir Pribanić, DI, vicepostulator u kauzi sluge Božjega Petra Barbarića - Zagreb
 † Don Josip Boko - Šibenik-Ogorje
 † Fra Karlo Bošnjak - Split-Hrvace
 † Don Ante Šipić - Kaštel Lukšić - Vodrine (Trilj) - više puta pozivao da mu se u župi održe "Antićevi dani"
 † S. Marija Klara od Presv. Euh. (Luce Radin), klarisa - Mihanić Pridvorje - Mikulići - Šestine
 † Mons. Mate Selak - Split - Rašćane

Gospodine, udijeli im pokoj vječni!

† Msgr. dr.
FRANE FRANIĆ
 metropolita i nadbiskup

Kaštel Kambelovac,
 29. XII. 1912.

Split, 17. III. 2007.

S velikim svjetлом vjere, molitve i dostojanstvom u srijedu, 21.-ožujka 2007., oprostila se u katedrali sv. Petra u Splitu Splitsko Makarska Crkva (metropolija i nadbiskupija) – predvođena kardinalima Josipom Bozanićem i Vinkom Puljićem i splitsko makarskim nadbiskupom msgr. dr. Marinom Barišićem i dvadesetak, naših (nad)biskupa, te preko 330 svećenika i brojnih redovnika i redovnica kao i mnoštvom Božjega naroda – od svoga velikog nadbiskupa i pastira Crkve, dr. Franje Franjića, koji je umro u 95 godini života, u 71 svećeništva i 57 biskupstva i koji se u predanju volji Božjoj svjesno i u ljubavi oprostio svojom oporukom: „Molim svoje svećenike, redovnike i redovnice i vjernike i sve ljudе i žene drugih vjera da mi oproste ako sam nekoga možda i nesvesno povrijedio. Ja oprashtam svima sve i molim da mi oproste sve.“ Zaista, predivan uzor svima koji ostajemo u životu vjere i Kristove ljubavi da na ovom svijetu svjedočimo uskrsloga Gospodina, Isusa Krista, u ljubavi.

Nadati se je da će pokojniku Splitsko-makarska Crkva označiti i veliku dionicu životnog puta, životnih djela, stremljenja i čina koje je Franjić učinio za slavu Božju, čast BDM, dobro Crkve i hrvatskog naroda. Mnogo toga je Franjić pokrenuo i ostvario, a nakon njegova života ostalo je veoma veliko, važno i značajno u Crkvi i u narodu Hrvata, što zasada zbog blizine njegove smrti nije moguće tako odmah procijeniti i vidno rasvijetliti, jer je blagopokojni nadbiskup živio i djelovao u najmraćnije i najteže vrijeme komunističkog bezumja i borbenog ateizma. U tim crnim godinama za Crkvu i narod Hrvata, kad je osobno i više puta bio napadan, šikaniran i kamenovan u vrijeme pastirskih pohoda, a narod je bio

sav za njega, nalazio je posebnu duhovnu pomoć i potporu od svećoga sluge Božjega oca fra Ante Antića kao i svih ostalih redovnika i redovnica – te je Antićevu provinciju nazivao „moja ili naša Franjevačka provincija“ – čak je i javno govorio i zapisao o Sluzi Božjem ove riječi: „Sa mnom je često raspravljao o pitanjima moje biskupije, o odnosima biskupa prema vjernicima i prema kleru: redovničkom i dijecezanskom... Ta sam njegova dobronamjerna i pronicava upozorenja nastojao primjenjivati u praksi. Na srcu mu je duboko bilo jedinstvo dijecezanskog i redovničkog klera, pod vodstvom biskupa barem što se tiče apostolata i pastorizacije. Koji put mi je, npr., govorio da nastojim biti jed-

nako raspoložen i veseo kada dođem u kuću redovnika i vanjskih svećenika, jer da se i na to gleda kritičkim okom. U jednu riječ vidio sam da je dobri fra Ante bio čovjek Božji, čovjek koji zapaža i razumije sve konkretnе situacije Crkve, i da sve gleda i prosuduje u nadnaravnom duhu. Koji put mi je pisao u Split i svoja duža pisma, puna lijepih misli a i razboritih opomena. Kako je dobro kada čovjek u problemima uz redovitog isповједnika ima i ovako jednog izvanrednoga koji mu je spremjan u svakoj prijadi pomoći..., a sve je to fra Ante Antić svjedočio u dubokoj i neopisivoj svojoj redovničkoj i svećeničkoj poniznosti i razboritosti.“

Nadbiskup je bio kao poznati naš teolog još više i čovjek molitve,

razmatranja, vjere i pobožnosti. Slavio je svoju mladu misu u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske kao i neke svoje posebne i osobne obljetnice, bio je biskup silnih i jakih potresa i akcija, posebno kad su mu komunističke vlasti pripremala smrt i mučeništvo uz izazovne riječi: „Vi biste željeli biti mučenik, ali mi vam to ne želimo“, a on bi im odgovorio: „Istinu ste kazali! To mi je vruća želja, ako je to i Božja volja!“ Zato u svom djelovanju nikada nije iz svoje savjesti ivida gubio slobodu Božjem narodu i svom hrvatskom puku kao i svim narodima na zemlji – cijeloj Kristovoj Crkvi u svijetu, u čemu je bio vidoviti optimist u živoj vjeri, ljubavi i nadi po zagovoru nebeske Majke i po svom jakom biskupskom geslu: „Pobjeda svetih!“

Naša mu Vicepostulatura za IN MEMORIAM u svojoj maloj mogućnosti kao iskrenom štovatelju o. Antića – kao metropolitu i nadbiskupu – sriče iskrenu hvalu uz ove sitne retke pjesme:

*Harno si očinstvo živio
dvostruku službu Bogu,
noću si bio svjetionik,
danju blagovjesnik
– pastir naroda i mira.*

*Vjerno si služio Kristu
i pogaženom puku;
razgonio si šumove pakla,
stremio slobodu zgaženih –
rasvjetljavao tamu crvenim,
žudio svjetlo potlačenim.*

*Crveni su te gledali crno,
crni su te ljubili crveno,
ranjeno i vjerno – izmučeno.
Pastir si svima bio,
ovčicu svaku podizao,
lječio i mio.*

*Znao si bdjeti i moliti
za sve vapiti milost,
pravdu, ljubav i blagost –
istu slavu i radost
svakome dijeliti –*

dati si znao.

*I ni pred kim razdijeljen bio
obje si tlake pred Svetim
s plamenom dušom slio;
živeći u borbi i želji
– svima blagoslov bio:
u istu srž
i istu vrž,
za zdravu sol
i spasa bol.*

*Zato si ostao plamen
i priznanje istodobno;
rasvijetljen Svjetlom,
jer svjedočio si Njega,
te čekaš sve sad na obali neba,
gdje zli neće imati daha.*

*Svi čujemo još – evo –
Vaš smioni glas:
Brat si i sestra mi na zemlji
koja nebo nije,
u prolaznom žudite svijetu
za svetim i vječnim,
nek' vjera i molitva
u dušama klije, raste i zrije.*

(Na dan sprovoda, 21. III. 2007.)
vat

Zaista, Frane Franić u sve-mu odlučan, spremjan i dosljedan sluga Kristov bio je za Crkvu i narod hrvatski velik i poznat. Neka primi od Gospodina vječnu plaću na nebu u Kraljevstvu Božjem.

Kako nam je za Vicepostulaturu naš blagopokojni metropolit, teolog i nadbiskup značajnog zamaha na Drugom vatikanском koncilu, ostavio svoja SJEĆANJA NA OCA FRA ANTU ANTIĆA (na više od 50 kartica), što ćemo ih u nastavcima DOA djelomično donijeti, nadamo se da će čitatelji i štovatelji naći veće spoznaje i ljubav za Slugu Božjeg koji je po svetim isповijedima i savjetima rasvjetljavao, snažio i pomagao dragog nam pokojnika, jednog od velikih nadbiskupa Crkve u Hrvata u 20. stoljeću.

(V.)

MATIJA - MATILDA SULIĆ

Zagvozd,
18. II. 1912.

Zagreb,
16. IV. 2007.

Matija – Matilda Sulić, r. Mučić, najstarije od sedmoro djece u roditelja Luke i Ivke, odgojena u pravoj kršćanskoj obitelji i ozračju u Zabiokovskom dalmatinskom kršu, a vjenčala se 1934. u Splitu sa svojim dobrim i pok. suprugom Ivanom, te s njim u sretnom braku živjela više od 70 godina, rođivši devetoro djece (sedam sinova i dvije kćeri) i odgojivši ih u kršćanskoj vjeri, plemenitosti i poštenu prema Crkvi i hrvatskoj domovini, a oni su svoje roditelje podarili s 27 unuka i 14 prounuka.

Makar su nekada bili u oskuđivanju, a zbog brojne djece često i šikanirani, čak i od nekih koji nose kršćansko ime, ipak su uz sve potekoće života bili radosni unucima i prounucima s kojima su slavili i proslavili s Božjim blagoslovom vjernički poziv u braku i obitelji: 25. jubilej sakramenta sv. ženidbe (srebreni jubilej) proslavili su 1959. sv. misom koju je predvodio i propovijedao sluga Božji o. fra Ante Antić u kapeli Majke Božje Lurdske, 50. i 60. obljetnicu (zlatni i dijamantni jubilej) proslavili su 1984. i 1994. sv. misom i uz propovijed zagrebačkoga nadbiskupa njegove uzoritosti blagopokojnog kardinala Franje Kuharića u svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a 70. obljetnicu svetosti sv. sakramenta ženidbe (briljantni jubilej) također su svečano slavili sv. misom 2004. u kapeli Majke Božje Lurdske.

Matija – Matilda je cijenila, poštivala i ljubila svaki život, jer život

dolazi i stvara se Božjom ljubavlju i Božjom dobrotom, a to znači život je Božji dar. Makar u 96. godini – pred svoju smrt – zapitala je poslije sv. isповijedi svećenika: „Znadeťte li za koga se najviše molim?“ Kada joj svećenik nije odgovorio na to pitanje, ona mu je odgovorila jasno i čisto: „Najviše se molim za svoje prvo pranuče koje će se uskoro roditi!“ Bila je velika žena i majka – roditeljka – životadika i umrla je radosno u životu s Kristom, tj. za život koji je poslije smrti novi život, život na drugi način ili život na način uskrsnuća. Posljednje dvije godine, dok je morala u kolica, tjedno se je isповijedala i dva ili tri puta joj je svećenik iz Palmotičeve (p. Ipša) u obiteljskom domu donosio sv. pričest i umrla je u potpunoj predanosti volji Božjoj.

Sprovodne obrede na Mirogoju, 20. IV. 2007., uz oproštajni govor, kao i sv. misu zadušnicu uz homiliju nakon sprovoda u crkvi Majke Božje Lurdske predvodio je vicepostulator fra Vladimir Tadić, urednik glasila DOA, koji je na Mirogoju izrazio svoju sućut uime samostana i župe Majke Božje Lurdske kao i brojnih prijatelja cijeloj obitelji drage pokojnice. Kod veo-

ma velikog sprovoda vjernika, uz desetak svećenika i više od 70 časnih sestara uime sina pokojnice, Leona, koji nije mogao sudjelovati kod smrti i sprovoda pokojnoj majci, govorio je župnik iz Baške Vode fra Petar Gulić, a pjevane sprovodne obrede i psalme kao i pjevanu sv. misu zadušnicu pjevao je velebitno uvježbani zbor Majke Božje Lurdske kojim je ravnio veliki mještar i mo. Kristijan Petrović.

Na kraju zajedno sa svom rodbinom (djecom, unucima, pranuncima, zetom, snahama i svim vjernicima i prijateljima) s vjerom u vječni život i uskrsnuće tijela od pok. Matije – Matilde svi smo se oprostili kod velike grobnice riječima prvih i najranijih kršćana: „Smiri se, Matilda, i počivaj, nakon tolikih majčinskih truda i svjedočanstava života – SMIRI SE I POČIVAJ, IN OSCULO DOMINI – U POLJUPCU GOSPOD NJEM!“, a na kraju sv. mise zadušnice molitvom Crkve: „Svetlost vječna svjetlila njoj, Gospodine, s tvojim svetim u vijekel“, dok smo joj sa zborom nad grobom kao i u crkvi skladno u vjeri otpjevali njezinu najdražu uskrsnu pjesmu „Kraljice neba, raduj se. Aletuja!“

(V.)

Godišnji odmor i izgradnja sebe

Ferije su zato, da se odmori-mo, osvježimo, stečemo i nadoknadimo izgubljene snage i duhovno se sredimo i osvježimo za daljnji rad i posao. Naš duhovni život, napredak u duhu, u krepostima, u izgrađivanju samoga sebe, u sličnosti s Kristom - taj rad ne poznaje ferija, u tom poslu moramo svaki dan napredovati, tome cilju svaki se dan motramo približavati, do naše punine mjere u Kristu Isusu moramo svaki dan rasti.

Pismo I/4, 17

Fr. Ante Antic

KAKO DUŠA ŽIVI VIŠIM BOŽJIM ŽIVOTOM

Duša mora tako zavoljeti Isusa, tako Njega užljubiti i tako naslijedovati da joj svako i sve nastojanje mora za tim ići kako će se sve savršenije i potpunije život Isusov u njoj očitovati i izraziti.

Kako je uzvišeno i upravo divno u duši kad joj Gospodin iskaže onu preveliku milost, da joj daje osjećati se Njegovom, sva samo Isusova i sva Božja! Tako ona živi višim životom, dotiče se, rekao bih, božanskih granica, gdje svakom nije dano ni pristupiti ni osjetiti taj božanski doticaj, taj božanski susret; ne govorim ti pravo, ne susret, nego jedinstvo i božanski život koji dušu svu prožima i svu ispunja čineći je sretnom, blaženom i božansko sličnoj Isusu.

(AP, II/6,7)

Fr. Ante Antic

Na ferijama držite se tako da u svemu bude sveta volja Božja. U razgovoru neka vla-da prisutnost Božja, sveta jednostavnost, vadrina, istina, ljubav, i prema Bogu i prema bližnjemu, duhovna sloboda, odcijepljenost od same sebe i poštovanje svake osobe i tuđe ličnosti.

Želim da se odmorite i osvježite i spremite na teški rad što Vas čeka ove godine. Blagoslov je Vas duhovni otac

Pismo II/21

Fr. Ante Antic

PROSLAVA ZAŠTITNICE FSRa – SV. ELIZABETE

u 800. obljetnici rođenja

Kako već uz Franjevački svjetovni red diljem Europe i svijeta i mnoge druge kršćanske, humane, kulturne i društvene ustanove (vjerske, karitativne, bolničke, sirotišne, ubožničke, staračke, redovničke...) slave 800. obljetnicu rođenja svete Elizabete Ugarske, a naše se glasilo u prošlom broju DOA za svoje čitatelje da je upoznaju osvrnulo na Elizabetin sveti život i djelovanje, tako se i ovdje kratkim člankom uključujemo da sv. Elizabetu i čitatelji DOA i štovatelji Sluge Božjega što bolje upoznaju, nasljeđuju i slave.

Božja riječ s pravom u psalmu kliče: «Vjeran je i čudesan Gospodin u svim riječima svojim i svet u svim svojim djelima» (Ps 145,13b). Ako ove nadahnute riječi vrijede – a doista vrijede – za sve Božje riječi i sva njegova djela, a sveci su najdivnija i i najljepša Božja djela u svijetu, onda zaista sveta Elizabeta je bila predivno djelo Božje svojim životom i djelovanjem, kako je također ustvrdio blagopokojni naš kardinal Kuhařić za slugu Božjega oca Antića, svjedočeći: «Antić je bio predivno Božje djelo u Hrvata!»

Elizabeta se rodila 1207. kao kći ugarsko-hrvatskoga kralja Andrije II. i kraljice Gertrude. Budući da su joj roditelji bili bez djece, učinili su zavjet Bogu i Božjoj Majci da ako dobiju dijete da bude Bogu posvećeno. Sličan zavjet su učinili roditelji oca Antića u oluji na moru.

Nedugo nakon zavjeta rodila se kći (početkom srpnja – nije siguran datum 7. srpnja), kojoj su na krštenju dali ime Elizabeta (po Elizabeti, majci sv. Ivana Krstiteљa, rođakinji BDM) po hebrejskoj riječi Elišeba, a sastoji se od dvije riječi: Eli – Bog i šeba – sedam. U biblijskom značenju šeba – sedam je znak savršenstva. U sedam dana se zabilo stvaranje svijeta (Post 1,1–2,4). Sedmi dan i sed-

ma godina (biblijskim poimanjem) uređuju vrijeme, rad i bogoslužje. Sedam puta se na dan zaziva molitvom Jahve (Ps 119,164). U Novom zavjetu se kod Ivana u evanđelju donosi sedam Isusovih čudesa, ističući o njemu sedam uvodnih svjedočanstava s potvrđnom izjavom «Ja sam» kao i sedam velikih riječi na križu i sedam posebno važnih riječi u knjizi Otkrivenja.

Stoga ime Elizabeta znači: Bog je savršenstvo, Bog je sedmica, Bog je prisega – zakletva, dok je sedmica zbroj $3 + 4 \cdot 3 = \text{Bog}$ (Trojstvo), a 4 = svet.

Tako se od krštenja mala Elizabeta po zavjetu posvetila životu s Bogom, iako su je roditelji po ondašnjem običaju u prvoj godini života zaručili za Ljudevita (Ludvika) IV., turingijskoga grofa, te će od četvrte godine biti odgajana na dvorcu Warburg kod Eisenacha, gdje se i udala 1221. za svoga muža i ostala do njegove prerane smrti (na križarskoj vojni u Otrantu, 11. VII. 1227.), rodivši s njime u šest godina braka troje djece: grofa Hermanna, vojvotkinju barbantsku Sofiju i premonstratensku redovnicu Gertrudu, koju je Crkva proglašila blaženom.

Nakon smrti dobrog i jako voljenog muža kao udovica s tro-

je nejake djece Elizabeta se kao trećoredica sv. Franje potpuno i do savršenstva posvetila asketskom (duhovnom) i karitativnom djelovanju među siromašnima i bolesnim, po primjeru sv. Franje iz Asiza koji joj je poslao pokorničku odjeću. Razbaštinjena od muževljeve grofovske rodbine, koja joj je oduzela i djecu, sva se posvetila djelima milosrđa i ljubavi prema najbjednjima u gradu Marburgu, gdje je svojom imovinom izgradila veliku bolnicu koju je podigla u čast sv. Franje i u nju je okupila najbjednije i najzapanjušnije bolesnike koje je svakodnevno izjutra i uvečer s najvećom ljubavlju i brigom pomagala i činila im najveće usluge. Prije same smrti (u Marburgu, 17. studenoga 1231., u 24. godini života) ostavila je pismenu izjavu, da sve što bi se moglo zvati njezinim prijateljima – osim haljine koju joj je poslao asiški Sirotan, sv. Franjo, u kojoj se ukopala.

Radi velikih djela milosrđa i ljubavi, a zvali su je i opisali: «tjesiteljicom siromašnih», «hraniteljicom gladnih», «apostolkom ženskoga spola», «slavom i dikom Njemačke», «sveticom ljubavi» i «drugom Klaram», papa Grigor IX. proglašio ju je 1. VI. 1235. svetom, a Crkva je slavi 17. XI. kao zaštitnicu III. franjevačkog reda ili FSa (Franjevački svjetovni red – TR). Njezino ime na zemlji nose karitativne, bolničke, kulturne i društvene ustanove («Elizabetinke») u Njemačkoj i svijetu, a u kršćanskom svijetu više od 35 milijuna žena nosi njezino ime.

Tako je sv. Elizabeta uvijek svremena, obljebljena i štovana sve do danas – do našega globalističkog društva. Neka nam kao članovima FSa pomogne njezin zagovor da neumornom ljubavlju služimo svim potrebnima i nevoljnima na svijetu.

(VAT)

DALEKO OD SVEGA na moru se odmoriti

Već nekoliko godina provodim odmor u jednoj kolibi uz more. Tu je sve tih. U rano jutro svakoga dana s kopna na more puše jedva zamjetljiv vjetrić. Voda je glatka i mirna. Tada isplovim na pučinu, udaljim se šest – sedam kilometara, stavim vesla u čamac i ostanem oko sat vremena daleko od svega.

U tim jutarnjim satima čuje se samo tih zapluskivanje sitnih valova o bokove čamca. Ponekad naleti ptica, ponekad iskoči riba. Negdje u daljini brekće motor ribarskog čamca. I ništa više. Vidi se samo plavo nebo s nekoliko sivih tragova oblaka, obala i voda.

Ostati pola sata u toj tišini i slušati vrijedi više nego tjedan dana odmora. Ne raditi ništa nego osjećati prostor, letjeti za pticama, gledati za ribama i biti poput njih. Toga ćemo se kasnije sjetiti kad nadode posao i kad nas pritisne žurba. I usred posla zatvorit ćemo oči i slušati tih zapluskivanje valova o čamac. Kad prestane slušanje, nastaje buka i izvana i iznutra. Biti jedno sa svijetom i s ljudima može samo onaj koji sluša.

*Gospodine, želim šutjeti
i tebe čekati.
Želim šutjeti
da bih razumio
što se događa u tvom svijetu.*

*Želim šutjeti
da bih bio blizu stvari,
blizu svih tvojih stvorova,
i da bih mogao čuti njihov glas.*

*Želim šutjeti
da bih među mnogim glasovima
prepoznao tvoj.*

Jörk Zink
„KAKO DANAS MOLITI“

ŠIBENČANI NA GROBU I U SOBI SLUGE BOŽJEGA

Da nam već slavni grob, soba oca Antića kao i kapela Majke Božje Lurdske (Vrbanićeva 35), - gdje je Sluga Božji u svojoj žarkoj molitvi, ljubavi za spas duša i u svojim predanjima Bogu i braći ljudima prikazivao svoja djela i žrtve – postaju i pravo svetište Antićevim štovateljima ne samo za Zagrepčane nego i iz svih krajeva Lijepe naše pa čak i izvan njezinih granica, pokazuju brojni posjetitelji i hodočasnici.

Tako smo prošlih mjeseci imali prijavljene Antićeve štovatelje koji su stigli iz Dubrovnika, Bosne, Hercegovine, Sinja, Rijeke, Njemačke, Švicarske, Slavonskog Broda i hodočasničke autobusom iz Rogoznice, Primosten, Žaborića, Brodarice i Šubićevca (11. 3.).

Sve su ovo znaci da je ponizni i sveti Sluga Božji zaista zagovornik na nebu vjernim štovateljima kao i da se zaista bliži pred Crkvom i od Crkve i u Crkvi završetak njegove kauze za čiji uspjeh trebamo moliti.

(A. V.)

OBOSTRANA ZAHVALA : VICEPOSTULATURE I DOBROČINITELJA

Dok je Vicepostulatura sluge Božjega oca Antića na više načina pokušavala zahvaliti velikom dobročinitelju gosp. Stipi Barišiću, a on to u svojoj ljubavi nikada nije ni tražio ni želio, nego je uvjek istim riječima ponavlja: „Moramo i mi bar nešto učiniti za oca Antića, jer je on sav iz ljubavi prema Bogu sve činio za sve nas“, evo ovdje donosimo njegovu zahvalu: „Po zagovoru sluge Božjega oca fra Ante, moje su molitve sve uslišane, te mi je njegov zagovor uvelike odredio tijek moga života (obitelji, rada, djece – firme, poslova). Stoga ovim putem zahvaljujem na svim mojim uslišanim molitvama i blagoslovima po zagovoru oca Antića, a utječem se i dalje.“

Gosp. Barišiću, prisjeća se, ostao je jednom onaj pogled Sluge Božjega kad ga je kao mladić susreo u prolazu između crkve i samostana Majke Božje Lurdske,

a taj susret (makar bez riječi) bio je dovoljan da postane dobročinitelj Vicepostulature, tj. studio-nik Božji u poslovima za Antićevu kauzu i troškove za beatifikaciju.

USLIŠANJA

Uslišanja - zahvale - preporuke

I Vicepostulatura, koja se svakodnevno u molitvama zagovoru Sluge Božjega sjeća svih dobročinitelja, a i po sv. misama, zahvaljuje svim znanim i neznamim svojim dobročiniteljima: za tisak, za radove u procesu (kauzi), za uređenje prostorija koje je gosp. Barišić financirao i kod poslova drugih firma, za molitelje koji se mole za uspješan završetak kauze na Svetoj Kongregaciji kao i za širenje glasa o svetosti Sluge Božjega.

(Vat)

... Zahvalne smo Bogu da možemo pratiti rad Vicepostulature svojom dnevnom molitvom. Neka Sluga Božji, naš predobri otac Ante Antić i nadalje prati našu domovinu svojim nebeskim zagovorom.

Sestre karmeličanke
iz Breznice Đakovačke

Nisam od ljudi koji se svagdje žele čuti, prijaviti, vidjeti. No, ovdje moram zahvaliti za ozdravljenje moga sina koji je teško obolio u trećoj godini studija, a liječnici nisu davali ni najmanju nadu u ozdravljenje. Stoga sam s vjerom za prošlo "Antićevo 2007." sve četiri večeri dolazio na sv. mise u crkvu Majke Božje Lurdske moliti se sluzi Božjemu pred njegovim grobom za ozdravljenje. To smo nastavili i u obitelji moliti iz sličice kao devetnicu i Bog je uslišao po zagovori dobroga oca Antića naše molitve; ozdravljenje našega sina se – po našoj vjeri i molitvi i zagovorom Sluge Božjega – potpuno dogodilo te mu nisu više potrebni ni liječnici, ni lijekovi. Kas skromni prilog dostavljamo za troškove beatifikacije oca Antića i ostavljamo Vicepostulaturi adresu, ako vam bude potrebno sve ispitati ili kod nas ili kod liječnika o – za nas, hvala Bogu – ozdravljenju po čudesnom zagovoru Sluge Božjega.

P. F.

... Već se godinama odlučujem zahvaliti na Božjim milostima po zagovoru sluge Božjega oca Antića, koji je za mene i mojoj obitelj veliki svetac i zagovornik... Svaku milost po molitvi ocu Antiću, mogu reći za mene, hitno – gotovo čudesno – sam dobio... Ovim se zahvaljujem sada Bogu po njegovom dobrom sluzi fra Anti, kada danas mnogi mlađi ljudi traže posao, radno mjesto i zaposlenje, da mi je za troje djece sina i dvije kćerke naš sveti i dobri fra Ante, u tren oka, upravo čudesno, za mene i djecu izmolio od Boga (netom smo na večer – molili) već je sutra pravi posao i željeno zaposlenje i radno mjesto kakvo se poželjeti može. Zahvaljujem Bogu i ocu Antiću za koga smatram da Bog s njime ima svoje velike naume... Dostavljam i svoj mali prilog za troškove beatifikacije...

S. B. – Slavonski Brod

Dobri i dragi oče Antiću,
hvala Ti puno za primljene
milosti po Tvojem svetom
zagovoru.

Preporučujemo se, da našu
obitelj, a osobito našu
djecu i dalje zagovaram
kad Presvetog Trojstvu.

Volimo Te i hvala Ti:

Obitelj A. Budimir

... Zahvaljujem Vicepostulaturi na novom broju i formatu glasila "Dobri otac Antić" i želim napisati da sam veoma zadovoljan sa člancima u kojima se može upoznati uzvišeni život i lik sluge Božjega, ali smatram da ni najbolji članci nisu u mogućnosti da potpuno rasvijete onu ljepotu kreposti i svetosti koje je sluga otac Antić do vrha posjedovao i živo kao svjedok Božji i prekrasni sin svetoga Franje iz Asiza...

Pišite i unaprijed, kako ste započeli, o životu i djelovanju oca Antića. Takva štiva i članci su najpotrebniji svim vjernicima i ljudima koji traže i žele ono što je u životu svakome dobro, sveto, časno, krepreno, humano, poučno za život, obitelj, mladost... Naš suvremeni društveni tisak danas ni najmanje nije sklon dobroti i ljubavi za čitatelje..., dok su tekstovi Sluge Božjega svakome prava i zdrava duhovna hrana za dobar i radostan život...

I. B. – Hrvatsko zagorje

... Prigodom hodočašća iz Pazine u Međugorje posjetili smo i svetište Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju, gdje smo nabavili glasilo vaše Vicepostulature... Tada smo čuli svjedočanstvo od jednog člana našeg hodočašća o dobrom ocu fra Anti – Sluzi Božjemu; sve za nas hodočasnike vrlo poticajno i živo za pravu vjeru, ljubav i sretan život... Molim vas da mi pošaljete sličice sluge Božjega oca Antića. Rado to želim osobno za sebe, a i za moje prijatelje u župi i gradu... volio bih da svatko više upozna oca Antića i da mu se moli... U nadi da ćete mojoj molbi udovoljiti, iskreno pozdravljam sve štovatelje i zahvaljujem...

Mauricio Jakus – Pazin

... Javljam se iz Hvara... Imala sam sličicu sluge Božjega oca Antića, koju sam posudila... i na moju žalost se zagubila... Molim vas, ako imate još sličica, pošaljite mi, jer sam iskrena štovateljica dobrog i svetoga zagovornika na nebu. Sličice o Antiću podijelit ću svojim najbližim i dobrim vjernicima.

F. L.

Dobri oče Antiću, hvala na svakoj molitvi i zagovoru pred dragim Bogom za sve nas.

Ela Glavčić - Makarska

SASTANAK SURADNIKA VICEPOSTULATURE

Nakon šest godina neokupljanja suradnika Vicepostulature na godišnje sastanke, koji su u prošlosti bili veoma aktivni, ipak je po želji vicepostulatora došlo do ponovne obnove. Tako su se 21. siječnja 2007. u

Vicepostulaturi u duhovnom ozračju našli izvanredni Antićevi štovatelji – suradnici Vicepostulature; ali ne baš oni svi, jer ih je dio zbog starosti napustio ovaj svijet. Stoga se na sastanku čula najprije molitva za pokojne zagovoru Sluge Božjega kao i za sve živuće i nove članove. Sastanak, koji je trajao više od dva i pol sata, završio je zahvalom svim suradnicima i molitvom.

(A.V.)

SEMINARSKI RAD O OCU ANTIĆU

Na KBF-u u Zagrebu (Institut za teološku kulturu laika) obradila je studentica Marija Jagoda Pavina pred prof. dr. Stjepanom Sirovcem veoma nadahnuti seminarski rad o temi „Kristocentrčnost oca Ante Antića“, u čijem predgovoru autorica piše: „Odlučivši pisati o ocu Ante Antiću, željela sam opisati čovjeka koji je u ovom našem vremenu živio evangelje, dokazujući tako da je Krist i danas živ i da su njegove Riječi i Zapovijedi žive i danas, i da ih je moguće i danas oživotvoriti.“ Također smo doznali da je i jedan drugi student teologije uzeo seminarski rad: „Duhovno vodstvo kod Ante Antića“, što je zaista lijep dokaz iznenađujućeg zanimanja i interesa mladih studenata.

Vicepostulatura iskreno zahvaljuje mladim studentima na upoznavanju Sluge Božjega uz želju da i sami obogate svoj život i budućnost u ljubavi i privrženosti na primjeru oca Antića, što svakoga čovjeka može učiniti uzvišenim, sretnim i vječnim.

(A. V.)

UPRAVA PROVINCIIJE PRESVETOGLA OTKUPITELJA O SLUZI BOŽJEMU

Pod predsjedanjem mp. provincijala dr. fra Željka Tolića održan je u sastanju Majke Božje Lurdske u Zagrebu (28. i 29. veljače 2007., Vrbanićeva 35) dvodnevni radni sastanak Provincijskog definitorija Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja (sjedište u Splitu). Na sastanku se u posebnoj točki raspravljalo o aktualnoj stvarnosti Vicepostulature kao i o završetku kauze sluge Božjega oca Antića na Svetoj Kongregaciji za proglašenje svetih u Rimu.

Istodobno je mp. provincijal fra Željko pred Definitorijem prihvatio da će svoj braću održavanju Antićevih dana dostaviti dopis i poziv da se svi mole za uspjeh i sretni završetak kauze. Susret i rad svih članova Provincijskih definitorija je završio s posjetom Vicepostulaturi i molitvama u sobici i na grobu sluge Božjega fra Ante Antića za beatifikaciju i duhovne potrebe sve braće.

(A. V.)

**PRVOG ČETVRTKA U MJESECU U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE
U ZAGREBU SLAVI SE "ANTIĆEV DAN" SA SVETOM MISOM,
PROPOVIJEDI I MOLITVOM ZA BEATIFIKACIJU
I ŠTOVATELJE OCA ANTIĆA**

ZAGREBAČKI POMOĆNI BISKUP MONS. JOSIP MRZLJAK - NOVI VARAŽDINSKI BISKUP

Sveti otac Benedikt XVI., nakon prerane smrti prvoga varaždinskog biskupa, blagopokojnog Marka Culeja (umro 19. VIII. 2006.), imenovao je 20. III. 2007. zagrebačkoga pomoćnog biskupa mons. Josipa Mrzljaka za novoga varaždinskog biskupa, koji je svoje ustoličenje svečano proslavio u subotu, 31. III. 2007. u svojoj varaždinskoj katedrali.

Mons. Josip Mrzljak rođen je 19. I. 1944. u Vukovaru u kršćanskoj obitelji Vladimira i Barice r. Šimecki; kao dječačić ostao je bez oca koga su mu ubili komunisti samo zato što je bio ugledni katolik i Hrvat, a poslije očeve smrti s majkom i sestrom nastanio se u Krašiću gdje je u osnovnoj školi osjetio duhovni poziv i

pošao u sjemenište na Šalatu u Zagreb. Završivši gimnaziju i teologiju na KBF-u u Zagrebu, 1969. primio je svećenički red, a svoju uzornu svećeničku službu u više župa (Koprivnica, Ozalj i Sesvetski Kraljevac) živio je aktivnim apostolatom, žarom i u velikoj ljubavi. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je za pomoćnoga zagrebačkog biskupa, a zaređen je biskupa 6. II. 1999. u zagrebačkoj katedrali.

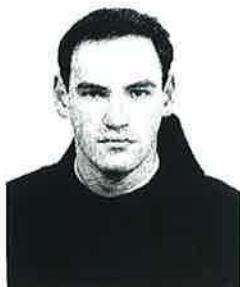
Uz odgovorne službe biskupa mons. Mrzljak se upoznao s franjevačkom duhovnošću i 17. XI. 2001. postao članom Franjevačkoga svjetovnog reda poput svojih slavnih prethodnika (bl. Alojzija Stepinca i blagopokojnog Franje Kuhařića), te je braći i sestrama poželio: „S pravom očekujem od članova FSR-a da budu aktivni članovi u svojim župnim zajednicama, a preko njih i u svojim biskupijama.” Kakav, zaista, predivni primjer svima!

Čestitajući mons. Mrzljaku na velikoj i odgovornoj biskupskoj službi i moleći za njega i mladu biskupiju, želimo mu s cijelom biskupijom obilje Božjeg blagoslova uz molitve štovatelja sluge Božjeg o. Antića po nebeskom zagovoru dobrega oca fra Ante.

(A. V.)

ŠTOVATELJ SLUGE BOŽJEGA – NOVI DOKTOR BIBLIJE

U utorak 19. lipnja 2007. na Papinskom sveučilištu Antonianum sv. Ante Padovanskoga u Rimu je svečano proslavljen promaknuće mladog doktora Biblije fra Domagoja Runje, koji je iskreni poznavatelj i štovatelj sluge Božjeg oca Antića. Naslovljenu doktorsku radnju "The People of God in the Temple Scroll - Narod Božji u hramskom Svitku", koji je najduži kumranski rukopis (preko 8 m sa 166 stupaca teksta, a nijedan stupac nije u potpunosti sačuvan i do sada za mnoge bibličare velika enigma), fra Domagoj je uz svoje suptilno i pronicavo proučavanje i poznавanje u već izumrlim jezicima u svojoj doktorskoj tezi prvi rasvijetlio i protumačio i to pod vodstvom mentora prof. dr. fra Davida Volggera (Austrijanac), a korelatori su bili: prof. dr. fra Marco Nobile (Talijan) i prof. dr. fra Miguel Alvarez Barredo (Španjolac).

Fra Domagoj je rođen 31. srpnja 1973. u Karakašici - Sinju - župa Čudotvorne Gospe Sinjske, od roditelja Ante i Nedе. Kao mladi franjevac i svećenik službu kapelana je obavljao u župi Majke Božje Lurdske u Zagrebu, kada se je u svojoj jednostavnosti i skromnosti dao na upoznavanje svetosti sluge Božjeg oca Antića o komu je fra Domagoj pisao svoje predivne članke «Čitajmo s fra Antom» (u nastavcima 1999.), nakon čega je pošao na postdiplomski studij Biblije u Rim.

Čestitajući fra Domagoju u ime Vicepostulature i svih štovatelja Sluge Božjega molimo da njegovo promaknuće bude i najava Antićeve uskoro proslave za koju fra Domagoj iskreno moli i s nama je očekuje kao novi doktor Biblije na našem hrvatskom nebu.

(A.V.)

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVI BEATIFIKACIJE

Mila Čikeš, Imotski - 100,00 kn; Fra Božo Ančić, München - 100,00 €; Ljubica Kasarević - 40,00 kn; Ivica Ravlić, Podgora - 40,00 kn; Miroslava Jakobović - 100,00 kn; Marija Mihatov 100,00 kn; č. ss. sv. Križa, Rebro - 200,00 kn; ob. M. i P. Miketić, Zagreb - 100,00 kn; Anica Žerjar, Zagreb - 40,00 kn; Milan Todorović, Siv.-Vodice - 200,00 kn; Ivan Janeš, Đakovo - 100,00 kn; Brano i Mira Štrlijić, Veliko Brdo - 200,00 kn; Jozica Gilić, Grab - 100 €; Danah Jurišić, Baška Voda - 200,00 kn; fra Petar Gulić, Baška Voda - 3.000,00 kn; Olga J., Šibenik - 100,00 kn; Nikola Vladić, Veliko Brdo - 200,00 kn; Rosa-Šima Samardžić, Zagreb - 200,00 kn; Marija Sršen, Ploče - 100,00 kn; fra Marko Prpa, Ljubljana - 300,00 kn; Desa Gabrić, Metković - 100,00 kn; č. ss. Služavke B. milosrđa, Zagreb. - 150,00 kn; Iva Pekić, Knin - 50,00 kn; Viktorija Vičić, Zagreb - 100,00 kn; Felice Rojnić, Pula - 150,00 kn; Divna Bolanča, Sydney - 300,00 kn; Frano Petrić, Zagreb - 600,00 kn; N. N., Zagreb - 200 kn; N. N., Zagreb - 50,00 kn; Jaka Vuleta, Otok (k. Sinja) - 50 €; Magdalena (Made) Hrtica, Dubrovnik - 50 E; ob. Tomašković, Zagreb - 100,00 kn; Anto Marinović, Slavonski-Brod - 20 €; Marijana, Zagreb - 100,00 kn; Ela Glavičić, Makarska - 300,00 kn; Jasmin Stavros, Zagreb - 1000,00

Bezbrojni mili-
juni štovatelja
Majke Božje
na godišnjim
odmorima ho-
dočaste sa
svojim zavjeti-
ma u razna
Gospina sveti-
šta da se mole
i preporuče
svojoj nebe-
skoj Majci.
Kako je Sluga
Božji ljubio,
štovao i hrlio
svakodnevno
svojoj dragoj
Gospi govore
o tome njego-
ve riječi:

Ave Maria

Volim, ljubim moju nebesku Majku onako kako je ljubi, voli, poštuje, hoće Isus. Molim i hoću sve raditi s Marijom, u Mariji, za Mariju i po Mariji. Želim i htio bih da je svatko ljubi, voli, naslijeduje a najviše mi svećenici, redovnici, sve časne sestre i svi kršćani, jer je mri pravo jedino poznajemo.

Želio bih, da se svj natječemo u hvalama, slavama, proslavama, revnošću za uzveličavanje i naslijedovanje naše nebeske Kraljice i Majke.

Pismo II/6,3

Fr Ante Antic